

eul_wid: okg-fa

Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεύς · Plutarch of Chaeronea

Phocion

Φωκίων

Period: Ῥωμαϊκή [Roman](#)

Dialect: Ἀττικίζουσα [Atticizing](#)

Domain: Φιλοσοφία [Philosophy](#)

Format: Πεζός [Prose](#)

Affiliation: [Platonist](#)

- Phoc t 1 ΦΩΚΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΩΝ Δημάδης ὁ ῥήτωρ, ἰσχύων μὲν ἐν ταῖς Ἀθήναις διὰ τὸ πρὸς χάριν πολιτεύεσθαι Μακεδόνων καὶ Ἀντιπάτρου, πολλὰ δὲ γράφειν καὶ λέγειν ἀναγκαζόμενος παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ἦθος, ἔλεγε (fg).
- Phoc 1 1 17 de Falco) συγγνώμης ἄξιος εἶναι, πολιτευόμενος τὰ ναυάγια τῆς πόλεως. τοῦτο δ' εἰ καὶ τῷ ῥήτορι θρασύτερον εἴρηται, δόξειεν ἂν ἀληθὲς εἶναι μετενεχθὲν ἐπὶ τὴν Φωκίωνος πολιτείαν.
- Phoc 1 3 Δημάδης μὲν γὰρ αὐτὸς ἦν ναυάγιον τῆς πόλεως, οὕτως ἀσελγῶς βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, ὥστ' Ἀντίπατρον εἰπεῖν ἐπ' αὐτοῦ γέροντος ἤδη γεγονότος, ὅτι καθάπερ ἱερείου διαπεπραγμένου γλῶσσα καὶ κοιλία μόνον ἀπολείπεται.
- Phoc 1 4 τὴν δὲ Φωκίωνος ἀρετὴν, ὥσπερ ἀνταγωνιστῇ βαρεῖ καὶ βιαίῳ καιρῷ συλλαχοῦσαν, αἱ τύχαι τῆς Ἑλλάδος ἀμαυρὰν καὶ ἀλαμπῇ πρὸς δόξαν ἐποίησαν.
- Phoc 1 5 οὐ γὰρ Σοφοκλεῖ γε προσεκτέον, ἀσθενῇ ποιοῦντι τὴν ἀρετὴν ἐν οἷς φησιν (Ant. 563)· ἀλλ' οὐ γὰρ ὦναξ οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράξασιν, ἀλλ' ἐξίσταται· τοσοῦτον δὲ τῇ τύχῃ δοτέον ἀντιταττομένη πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἰσχύειν, ὅσον ἀντὶ τῆς ἀξίας τιμῆς καὶ χάριτος ἐνίοις ψόγους πονηροὺς καὶ διαβολὰς ἐπιφέρουσιν, τὴν πίστιν ἀσθενεστέραν ποιεῖν τῆς ἀρετῆς. ^[5]
- Phoc 2 1 Καίτοι δοκοῦσιν οἱ δῆμοι μᾶλλον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ἐξυβρίζειν ὅταν εὐτυχῶσιν, ὑπὸ πραγμάτων μεγάλων καὶ δυνάμεως ἐπαιρόμενοι· συμβαίνει δὲ τούναντίον.
- Phoc 2 2 αἱ γὰρ συμφοραὶ πικρὰ μὲν τὰ ἥθη καὶ μικρόλυπα καὶ ἀκροσφαλῇ πρὸς ὀργὰς ποιοῦσι, δύσκολον δὲ τὴν ἀκοὴν καὶ τραχεῖαν, ὑπὸ παντὸς λόγου καὶ ῥήματος τόνον ἔχοντος ἐνοχλουμένην· ὁ δ' ἐπιτιμῶν τοῖς ἐξαμαρτανόμενοις ἐξονειδίζει τὰ δυστυχήματα δοκεῖ, καὶ καταφρονεῖν ὁ παρρησιαζόμενος.
- Phoc 2 3 καὶ καθάπερ τὸ μέλι λυπεῖ τὰ τετρωμένα καὶ ἡλκωμένα μέρη τοῦ σώματος, οὕτω πολλάκις οἱ ἀληθινοὶ καὶ νοῦν ἔχοντες λόγοι δάκνουσι καὶ παροξύνουσι τοὺς κακῶς πράττοντας, ἐὰν μὴ προσηγεῖς ὧσι καὶ συνείκοντες, ὥσπερ ἀμέλει τὸ ἥδυν μενοεικὲς ὁ ποιητὴς κέκληκεν, ὡς τῷ ἡδομένῳ τῆς ψυχῆς ὑπεῖκον καὶ μὴ μαχόμενον μὴδ' ἀντιτυποῦν. ^[5]
- Phoc 2 4 καὶ γὰρ ὄμμα φλεγμαῖνον ἥδιστα τοῖς σκιεροῖς καὶ ἀλαμπέσιν ἐνδιατρίβει χρώμασι, τὰ δ' αὐγὴν ἔχοντα καὶ φῶς ἀποστρέφεται, καὶ πόλις ἐν τύχαις ἀβουλῇτοις γενομένη ψοφοδεὲς καὶ

τρυφερόν ἐστι δι' ἀσθένειαν ἀνέχεσθαι παρρησίας ὅτε μάλιστα δεῖται, τῶν πραγμάτων ἀναφορὰν ἀμαρτήματος οὐκ ἔχόντων.

Phoc 2 5 διὸ πάντῃ σφαλερόν ἢ τοιαύτῃ πολιτείᾳ· συναπόλλυσι γὰρ τὸν πρὸς χάριν λέγοντα, καὶ προαπόλλυσι τὸν μὴ χαριζόμενον.

Phoc 2 6 ὥσπερ οὖν τὸν ἥλιον οἱ μαθηματικοὶ λέγουσι μήτε τὴν αὐτὴν τῷ οὐρανῷ φερόμενον φορὰν, μήτ' ἀντικρυς ἐναντίαν καὶ ἀντιβατικὴν, ἀλλὰ λοξῷ καὶ παρεγκεκλιμένῳ πορείας σχήματι χρώμενον, ὑγρὰν καὶ εὐκαμπῇ καὶ παρελιττομένην ἔλικα ποιεῖν, ἥ σῶζεται πάντα καὶ λαμβάνει τὴν ἀρίστην κρᾶσιν, οὕτως ἄρα τῆς πολιτείας ὁ μὲν ὀρθὸς ἄγαν καὶ πρὸς ἅπαντα τοῖς δημοτικοῖς ἀντιβαίνων τόνος ἀπηνῆς καὶ σκληρός, ὥσπερ αὖ πάλιν ἐπισφαλὲς καὶ κάταντες τὸ συνεφελκόμενον οἷς ἀμαρτάνουσιν οἱ πολλοὶ καὶ συνεπιρρέπον· ἡ δ' ἀνθυπείκουσα πειθομένοις καὶ διδοῦσα τὸ πρὸς χάριν, εἴτ' ἀπαιτοῦσα τὸ συμφέρον ἐπιστάσια καὶ κυβέρνησις ἀνθρώπων, πολλὰ πρᾶως καὶ χρησίμως ὑπουργούντων, εἰ μὴ πάντα δεσποτικῶς καὶ βιαίως ἄγοιντο, σωτήριος, ἐργώδης δὲ καὶ χαλεπὴ καὶ τὸ σεμνὸν ἔχουσα τῷ ἐπικεικῇ δύσμεικτον· ἐὰν δὲ μειχθῇ, τοῦτ' ἔστιν ἡ πάντων μὲν ῥυθμῶν, πασῶν δ' ἀρμονιῶν ἐμμελεστάτη καὶ μουσικωτάτη κρᾶσις, ἥ καὶ τὸν κόσμον ὁ θεὸς λέγεται διοικεῖν, οὐ βιαζόμενος, ἀλλὰ πειθοῖ καὶ λόγῳ παράγων τὴν ἀνάγκην.

Phoc 3 1 Ταῦτα δὲ καὶ Κάτωνι τῷ νέῳ συνέβη. καὶ γὰρ οὗτος οὐ πιθανὸν ἔσχεν οὐδὲ προσφιλεῖς ὄχλῳ τὸ ἦθος, οὐδ' ἦνθησεν ἐν τῇ πολιτείᾳ πρὸς χάριν.

Phoc 3 2 ἀλλ' ὁ μὲν Κικέρων φησὶν αὐτὸν ὥσπερ ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ καὶ οὐκ ἐν τῇ Ῥωμύλου πολιτευόμενον ὑποστάθμη τῆς ὑπατείας ἐκπεσεῖν· ἐμοὶ δὲ ταῦτό δοκεῖ παθεῖν τοῖς μὴ καθ' ὥραν ἐκφανεῖσι καρποῖς. ὥς γὰρ ἐκείνους ἡδέως ὀρώντες καὶ θαυμάζοντες οὐ χρῶνται, οὕτως ἡ Κάτωνος ἀρχαιοτροπία, διὰ χρόνων πολλῶν ἐπιγενομένη βίῳ διεφθορόσι καὶ πονηροῖς ἔθεσι, δόξαν μὲν εἶχε μεγάλην καὶ κλέος, οὐκ ἐνήρμοσε δὲ ταῖς χρεαῖς διὰ βάρους καὶ μέγεθος τῆς ἀρετῆς ἀσύμμετρον τοῖς καθεστῶσι καιροῖς.

Phoc 3 4 καὶ γὰρ αὐτὸς οὐ κεκλιμένης μὲν ἤδη τῆς πατρίδος, ὥσπερ ὁ Φωκίων, πολὺν δὲ χειμῶνα καὶ σάλον ἐχούσης, ὅσον ἰστίων καὶ κάλων ἐπιλαβέσθαι καὶ παραστῆναι τοῖς πλέον δυναμένοις πολιτευσάμενος, οἰάκων δὲ καὶ κυβερνήσεως ἀπωσθείς, ὅμως μέγαν ἀγῶνα τῇ τύχῃ περιέστησεν.

Phoc 3 5 εἶλε μὲν γὰρ καὶ κατέβαλε τὴν πολιτείαν δι' ἄλλους, μόλις δὲ καὶ βραδέως καὶ χρόνῳ πολλῷ καὶ παρὰ μικρὸν ἐλθοῦσαν περιγενέσθαι διὰ Κάτωνα καὶ τὴν Κάτωνος ἀρετὴν.

Phoc 3 6 ἥ παραβάλλομεν τὴν Φωκίωνος οὐ κατὰ κοινὰς ὁμοιότητας, ὥς ἀγαθῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν· ἔστι γὰρ ἀμέλει καὶ ἀνδρίας διαφορὰ πρὸς ἀνδρίαν, ὥς τῆς Ἀλκιβιάδου πρὸς τὴν Ἐπαμεινώνδου, καὶ φρονήσεως πρὸς φρόνησιν, ὥς τῆς Θεμιστοκλέους πρὸς τὴν Ἀριστείδου, καὶ δικαιοσύνης πρὸς δικαιοσύνην, ὥς τῆς Νομᾶ πρὸς τὴν Ἀγησιλάου.

Phoc 3 8 τούτων δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ ἀρεταὶ μέχρι τῶν τελευταίων καὶ ἀτόμων διαφορῶν ἓνα χαρακτῆρα καὶ μορφήν καὶ χρῶμα κοινὸν ἦθους ἐγκεκραμένον ἐκφέρουσιν, ὥσπερ ἴσῳ μέτρῳ μεμειγμένου πρὸς τὸ αὐστηρὸν τοῦ φιλανθρώπου, καὶ πρὸς τὸ ἀσφαλὲς τοῦ ἀνδρείου, καὶ τῆς ὑπὲρ ἄλλων μὲν κηδεμονίας, ὑπὲρ αὐτῶν δ' ἀφοβίας, καὶ πρὸς μὲν τὸ αἰσχρὸν εὐλαβείας, πρὸς δὲ τὸ δίκαιον εὐτονίας συνηρμοσμένης ὁμοίως ὥστε λεπτοῦ πάνυ λόγου δεῖσθαι καθάπερ ὀργάνου πρὸς διάκρισιν καὶ ἀνεύρεσιν τῶν διαφερόντων. ^[5]

Phoc 4 1 Τὸ μὲν οὖν Κάτωνος ὠμολόγηται γένος ἐκ λαμπρῶν ὑπάρχειν, ὥς λεχθήσεται (Cat. c. 1)· Φωκίωνα δὲ τεκμαίρομαι μὴ παντάπασιν εἶναι γένους ἀτίμου καὶ καταπεπτωκότος.

Phoc 4 2 εἰ γὰρ ἦν, ὥς φησιν Ἰδομενεύς (FGrH 338 F 15), δοιδυκοποιῷ πατρός, οὐκ ἂν ἐν τῷ λόγῳ Γλαύκιππος ὁ Ὑπερείδου μυρία συνειλοχῶς καὶ εἰρηκῶς κατ' αὐτοῦ κακὰ τὴν δυσγένειαν

παρήκεν, οὐδ' ἂν οὕτως ἐλευθερίου [βίου] καὶ σώφρονος [καὶ] παιδείας μετέσχεν, ὥστε τῆς Πλάτωνος ἔτι μειράκιον ὦν, ὕστερον δὲ τῆς Ξενοκράτους διατριβῆς ἐν Ἀκαδημείᾳ μετασχεῖν, καὶ τῶν ἀρίστων ἐξ ἀρχῆς ἐπιτηδευμάτων ζηλωτῆς γενέσθαι. ^[5]

Phoc 4 3 Φωκίωνα γὰρ οὔτε γελάσαντά τις οὔτε κλαύσαντα ῥαδίως Ἀθηναίων εἶδεν, οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λουσάμενον, ὡς ἰστόρηκε Δοῦρις (FGH 76 F 50), οὐδ' ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι περιβεβλημένος.

Phoc 4 4 ἐπεὶ κατὰ γε τὴν χώραν καὶ τὰς στρατείας ἀνυπόδητος ἀεὶ καὶ γυμνὸς ἐβάδιζεν, εἰ μὴ ψυχὸς ὑπερβάλλον εἶη καὶ δυσκατέρητον, ὥστε καὶ παίζοντας ἤδη τοὺς <συ> στρατευομένους σύμβολον μεγάλου ποιεῖσθαι χειμῶνος ἐνδεδυμένον Φωκίωνα. Τῷ δ' ἦθει προσηνέστατος ὦν καὶ φιλανθρωπότατος, ἀπὸ τοῦ προσώπου δυσζύμβολος ἐφαίνετο καὶ σκυθρωπός, ὥστε μὴ ῥαδίως ἄν τινα μόνον ἐντυχεῖν αὐτῷ τῶν ἀσυνήθων.

Phoc 5 2 διὸ καὶ Χάρητι ποτε πρὸς τὰς ὀφρῦς αὐτοῦ λέγοντι τῶν Ἀθηναίων ἐπιγελόντων, „οὐδὲν“ εἶπεν „αὕτη ὑμᾶς λελύπηκεν ἡ ὀφρὺς· ὁ δὲ τούτων γέλωσ πολλὰ κλαῦσαι τὴν πόλιν πεποίηκεν.

Phoc 5 3 “ ὁμοίως δὲ πως τοῦ Φωκίωνος καὶ ὁ λόγος ἦν ἐπὶ χρηστοῖς ἐνθυμήμασι καὶ διανοήμασι σωτήριος, προστακτικὴν τινα καὶ αὐστηρὰν καὶ ἀνήδυντον ἔχων βραχυλογίαν.

Phoc 5 4 ὥς γὰρ ὁ Ζήνων ἔλεγεν, ὅτι δεῖ τὸν φιλόσοφον εἰς νοῦν ἀποβάπτοντα προφέρεσθαι τὴν λέξιν, οὕτως ὁ Φωκίωνος λόγος πλεῖστον ἐν ἐλαχίστῃ λέξει νοῦν εἶχε.

Phoc 5 5 καὶ πρὸς τοῦτ' ἔοικεν ἀπιδὼν ὁ Σφήττιος Πολύευκτος εἰπεῖν, ὅτι ῥήτωρ μὲν ἄριστος εἶη Δημοσθένης, εἰπεῖν δὲ δεινότατος ὁ Φωκίων.

Phoc 5 6 ὥς γὰρ ἡ τοῦ νομίσματος ἀξία πλείστην ἐν ὄγκῳ βραχυτάτῳ δύνανται ἔχει, οὕτω λόγου δεινότης [ἐ]δοκεῖ πολλὰ σημαίνειν ἀπ' ὀλίγων.

Phoc 5 7 καὶ μέντοι καὶ αὐτόν ποτε τὸν Φωκίωνά φασι πληρουμένου τοῦ θεάτρου περιπατεῖν ὑπὸ σκηνῇ, αὐτὸν ὄντα πρὸς ἑαυτῷ τὴν διάνοιαν· εἰπόντος δὲ τινος τῶν φίλων „σκεπτομένῳ Φωκίων ἔοικας“, „ναὶ μὰ τὸν Δία“ φάναι, „σκέπτομαι εἴ τι δύναμαι τοῦ λόγου περιελεῖν ὃν μέλλω λέγειν πρὸς Ἀθηναίους.

Phoc 5 9 “ ὁ δὲ Δημοσθένης τῶν μὲν ἄλλων κατεφρόνει πολὺ ῥητόρων, ἀνισταμένου δὲ Φωκίωνος εἰώθει λέγειν ἀτρέμα πρὸς τοὺς φίλους· „ἡ τῶν ἐμῶν λόγων κοπὴς πάρεστιν.

Phoc 5 10 “ ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἴσως πρὸς τὸ ἦθος ἀνοιστέον· ἐπεὶ καὶ ῥῆμα καὶ νεῦμα μόνον ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μυρίοις ἐνθυμήμασι καὶ περιόδοις ἀντίτροπον ἔχει πίστιν. Νέος δ' ὦν Χαβρία προσέμειξεν ἑαυτὸν τῷ στρατηγῷ καὶ παρείπετο, πολλὰ μὲν εἰς ἐμπειρίαν τῶν πολεμικῶν ὠφελούμενος, ἔστι δ' ἐν οἷς ἐπανορθούμενος τὴν ἐκείνου φύσιν, ἀνώμαλον οὔσαν καὶ ἄκρατον.

Phoc 6 2 νωθρὸς γὰρ ὦν ὁ Χαβρίας καὶ δυσκίνητος ἄλλως, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀγῶσιν ὥργα καὶ διεπυροῦτο τῷ θυμῷ, καὶ συνεξέπιπτε τοῖς θραυστάτοις παραβολώτερον, ὥσπερ ἀμέλει καὶ κατέστρεψε τὸν βίον ἐν Χίῳ, πρῶτος εἰσελάσας τῇ τριήρει καὶ βιαζόμενος πρὸς τὴν ἀπόβασιν.

Phoc 6 3 ἀσφαλὲς οὖν ἅμα καὶ δραστήριος ὁ Φωκίων φαινόμενος, τὴν τε μέλλῃσιν ἀνεθέρμαινε τοῦ Χαβρίου, καὶ πάλιν ἀφήρει τὴν ἄκαιρον ὀξύτητα τῆς ὀρμῆς.

Phoc 6 4 ὅθεν εὐμενὴς ὦν ὁ Χαβρίας καὶ χρηστός, ἡγάπα καὶ προῆγεν αὐτὸν ἐπὶ πράξεις καὶ ἡγεμονίας, γνῶριμον ποιῶν τοῖς Ἑλλήσι καὶ τὰ πλείστης ἄξια σπουδῆς ἐκείνῳ χρώμενος.

Phoc 6 5 καὶ τῆς περὶ Νάξου ναυμαχίας ὄνομα καὶ δόξαν οὐ μικρὰν Φωκίῳ περιεποίησε· τοῦ γὰρ εὐωνύμου κέρως ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν, καθ' ὃ καὶ τὴν μάχην ὀξεῖαν εἶχεν ὁ ἀγὼν καὶ κρίσιν ἐποίησε ταχεῖαν.

Phoc 6 6 πρῶτην οὖν ἐκείνην ναυμαχίαν ἡ πόλις αὐτῇ δι' αὐτῆς ἀγωνισαμένη τοῖς Ἑλλήσι μετὰ τὴν ἄλῳσιν καὶ κατατυχοῦσα, τὸν τε Χαβρίαν ὑπερηγάπησε, καὶ τοῦ Φωκίωνος ὡς ἀνδρὸς

ἡγεμονικοῦ λόγον ἔσχεν. ἐνίκων δὲ μεγάλοις μυστηρίοις, καὶ παρείχεν οἰνοχόημα Χαβρίας Ἀθηναίοις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τῇ ἕκτη ἐπὶ δέκα τοῦ Βοηδρομιῶνος.

Phoc 7 1 Ἐκ τούτου λέγεται πέμποντος αὐτὸν ἐπὶ τὰς νησιωτικὰς συντάξεις τοῦ Χαβρίου καὶ ναῦς εἴκοσι διδόντος εἰπεῖν, εἰ μὲν ὡς πολεμήσων πέμποιτο, μείζονος δεῖν δυνάμεως, εἰ δ' ὡς πρὸς συμμαχοὺς, ἀρκεῖν ναῦν μίαν· καὶ πλεύσαντα τῇ αὐτοῦ τριήρει καὶ διαλεχθέντα ταῖς πόλεσι καὶ συγγενόμενον τοῖς ἄρχουσιν ἐπεικῶς καὶ ἀφελῶς, καταπλεῦσαι μετὰ πολλῶν νεῶν ἃς ἀπέστειλαν οἱ σύμμαχοι, τὰ χρήματα τοῖς Ἀθηναίοις κομιζούσας.

Phoc 7 3 οὐ μόνον δὲ ζῶντα τὸν Χαβρίαν θεραπεύων διετέλει καὶ τιμῶν, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ τῶν προσηκόντων καλῶς ἐπεμελεῖτο, καὶ τὸν παῖδα Κτήσιππον ἐβούλετο μὲν ἄνδρα ποιεῖν ἀγαθόν, ἔμπληκτον δ' ὁρῶν καὶ ἀνάγωγον, ὅμως οὐκ ἀπεῖπεν ἐπανορθούμενος καὶ ἀποκρύπτων τὰ αἴσχη.

Phoc 7 4 πλὴν ἅπαξ λέγεται, παρενοχλοῦντος ἐν στρατείᾳ τινὶ τοῦ νεανίσκου καὶ κόπτοντος αὐτὸν ἐρωτήμασιν ἀκαίροις καὶ συμβουλίαις, οἷον ἐπανορθουμένου καὶ παραστρατηγοῦντος, εἰπεῖν· „ὦ Χαβρία Χαβρία, μεγάλην γέ σοι χάριν ἐκτίνω τῆς φιλίας, ὑπομένων σου τὸν υἱόν.

Phoc 7 5 “ ὁρῶν δὲ τοὺς τὰ κοινὰ πράσσοντας τότε διηρημένους ὥσπερ ἀπὸ κλήρου τὸ στρατήγιον καὶ τὸ βῆμα, καὶ τοὺς μὲν λέγοντας ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντας μόνον, ὧν Εὐβουλος ἦν καὶ Ἀριστοφῶν καὶ Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργος καὶ Ὑπερίδης, Διοπεΐθῃ δὲ καὶ Μενεσθέα καὶ Λεωσθένη καὶ Χάρητα τῷ στρατηγεῖν καὶ πολεμεῖν αὐξοντας ἑαυτούς, ἐβούλετο τὴν Περικλέους καὶ Ἀριστείδου καὶ Σόλωνος πολιτείαν ὥσπερ ὁλόκληρον καὶ διηρμοσμένην ἐν ἀμφοῖν ἀναλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι. [5]

Phoc 7 6 καὶ γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἕκαστος ἐφαίνετο κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον (fg. 1 Diehl) ἀμφοτέρων, θεράπων μὲν Ἐνυαλίῳ θεοῖο, καὶ Μουσέων ἐρατὰν δῶρον ἐπιστάμενος, καὶ τὴν θεὸν ἑώρα πολεμικὴν θ' ἅμα καὶ πολιτικὴν οὖσαν καὶ προσαγορευομένην. Οὕτω δὲ συντάξας ἑαυτόν, ἐπολιτεύετο μὲν αἰεὶ πρὸς εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν, ἐστρατήγησε δὲ πλείστας οὐ μόνον τῶν καθ' ἑαυτόν, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ στρατηγίας, οὐ παραγγέλλων οὐδὲ μετιῶν, ἀλλ' οὐδὲ φεύγων οὐδ' ἀποδιδράσκων τῆς πόλεως καλούσης. [5]

Phoc 8 2 ὁμολογεῖται γὰρ ὅτι πέντε καὶ τεσσαράκοντα στρατηγίας ἔλαβεν, οὐδ' ἅπαξ ἀρχαιρεσίῳ παρατυχόν, ἀλλ' ἀπόντα μεταπεμπομένων αὐτὸν αἰεὶ καὶ χειροτονούντων· ὥστε θαυμάζειν τοὺς οὐκ εὖ φρονούντας τὸν δῆμον ὅτι, πλείστα τοῦ Φωκίῳ ἀντικρούοντος αὐτῷ καὶ μηδὲν εἰπόντος πώποτε μηδὲ πράξαντος πρὸς χάριν, ὥσπερ ἀξιοῦσι τοὺς βασιλεῖς τοῖς κόλαξι χρῆσθαι μετὰ τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ, ἐχρῆθ' οὗτος τοῖς μὲν κομψοτέροις καὶ ἰλαροῖς ἐν παιδιᾷς μέρει δημαγωγοῖς, ἐπὶ δὲ τὰς ἀρχὰς αἰεὶ νήφων καὶ σπουδάζων τὸν αὐστηρότατον καὶ φρονημώτατον ἐκάλει τῶν πολιτῶν καὶ μόνον ἢ μάλιστα ταῖς βουλήσεσιν αὐτοῦ καὶ ὁρμαῖς ἀντιτασσόμενον. [5]

Phoc 8 4 χρημοῦ μὲν γὰρ ἐκ Δελφῶν ἀναγνωσθέντος, ὅτι τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ὁμοφρονούντων εἷς ἀνὴρ ἐναντία φρονοίῃ τῇ πόλει, παρελθὼν ὁ Φωκίων ἀμελεῖν ἐκέλευσεν, ὡς αὐτὸς ὧν ὁ ζητούμενος· μόνῳ γὰρ αὐτῷ μηδὲν ἀρέσκειν τῶν πραττομένων.

Phoc 8 5 ἐπεὶ δὲ λέγων ποτὲ γνώμην πρὸς τὸν δῆμον εὐδοκίμει, καὶ πάντας ὁμαλῶς ἑώρα τὸν λόγον ἀποδεχομένους, ἐπιστραφεὶς πρὸς τοὺς φίλους εἶπεν· „οὐ δήπου τι κακὸν λέγων ἑμαυτὸν λέληθα;“ Πρὸς δὲ θυσίαν τινὰ τῶν Ἀθηναίων αἰτούντων ἐπιδόσεις, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδιδόντων, κληθεὶς πολλάκις ἔφη· „τούτους αἰτεῖτε τοὺς πλουσίους· ἐγὼ δ' αἰσχυνοίμην ἄν, εἰ τούτῳ μὴ ἀποδιδούς ὑμῖν ἐπὶ <δι> δοίην“, δείξας Καλλικλέα τὸν δανειστήν.

Phoc 9 2 ὡς δ' οὐκ ἐπαύοντο κεκραγότες καὶ καταβοῶντες, λόγον εἶπεν αὐτοῖς τοῦτον· „ἀνὴρ δειλὸς ἐπὶ πόλεμον ἐξήρει, φθεγξαμένων δὲ κοράκων, τὰ ὅπλα θεὸς ἡσύχαζεν· εἴτ' ἀναλαβὼν αὐθις ἐξήρει,

καὶ φθεγγομένωνν πάλιν ὑπέστη· καὶ τέλος εἶπεν· ὑμεῖς κεκράξεσθε μὲν μέγιστον ὡς δυνατόν, ἐμοῦ δ' οὐ γέυσεσθε.

Phoc 9 3 “ πάλιν δέ ποτε τῶν Ἀθηναίων ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους κελευόντων, ὡς <δ> οὐκ ἐβούλετο, δειλὸν καὶ ἄνανδρον ἀποκαλούντων, „οὔθ' ὑμεῖς“ εἶπεν „ἐμὲ δύνασθε ποιῆσαι θαρσαλέον, οὔτ' ἐγὼ ὑμᾶς δειλούς. οὐ μὴν ἀλλ' ἴσμεν ἀλλήλους.

Phoc 9 4 “ ἐν δὲ καιροῖς ἐπισφάλεσι τραχυνομένου τοῦ δήμου πρὸς αὐτὸν σφόδρα, καὶ τῆς στρατηγίας εὐθύνας ἀπαιτοῦντος, „σώθητε“ εἶπεν „ὦ μακάριοι πρῶτον.

Phoc 9 5 “ ἐπεὶ δὲ πολεμοῦντες μὲν ἦσαν ταπεινοὶ καὶ περιδεεῖς, γενομένης δ' εἰρήνης ἐθρασύνοντο καὶ κατεβόων τοῦ Φωκίωνος ὡς ἀφηρημένου τὴν νίκην αὐτῶν, „εὐτυχεῖτε“ εἶπεν „ἔχοντες στρατηγὸν εἰδόθ' ὑμᾶς ἐπεὶ πάλαι ἂν ἀπωλώλειτε.

Phoc 9 6 “ τοῖς δὲ Βοιωτοῖς οὐ βουλομένωνν αὐτῶν δικάζεσθαι περὶ τῆς χώρας, ἀλλὰ πολεμεῖν, συνεβούλευε διὰ τῶν λόγων ἐν οἷς εἰσι κρείττους, μὴ διὰ τῶν ὅπλων ἐν οἷς ἥττους, μάχεσθαι.

Phoc 9 7 λέγοντα δ' αὐτὸν οὐ προσιεμένωνν οὐδ' ὑπομενόντων ἀκούειν, „ἐμέ“ εἶπεν „ὑμεῖς ἂ μὴ βούλομαι ποιεῖν βιάσασθαι δύνασθε, λέγειν δ' ἂ μὴ δεῖ παρὰ γνώμην οὐκ ἀναγκάσετε.

Phoc 9 8 “ τῶν δ' ἀντιπολιτευομένωνν αὐτῶ ῥητόρων, Δημοσθένους μὲν εἰπόντος „ἀποκτενοῦσί ς' Ἀθηναῖοι,“ Φωκίων· „ἂν μανῶσιν“, εἶπε· „σὲ δ' ἂν σωφρον <ῆς> ὦσι.“ Πολύευκτον δὲ τὸν Σφήττιον ὁρῶν ἐν καύματι συμβουλευόντα τοῖς Ἀθηναίοις πολεμεῖν πρὸς Φίλιππον, εἶθ' ὑπ' ἄσθματος πολλοῦ καὶ ἰδρώτος, ἅτε δὴ καὶ ὑπέρπαχυν ὄντα, πολλάκις ἐπιρροφούμεντα τοῦ ὕδατος, „ἄξιον“ ἔφη „τούτῳ πιστεύσαντας ὑμᾶς ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον, ὃν τί οἴεσθε ποιήσῃ ἐν τῷ θώρακι καὶ τῇ ἀσπίδι τῶν πολεμίων ἐγγὺς ὄντων, ὅτε λέγων πρὸς ὑμᾶς ἂ ἔσκεπται κινδυνεύει πνιγῆναι;“ τοῦ δὲ Λυκούργου πολλὰ βλάσφημα πρὸς αὐτὸν εἰπόντος ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ πρὸς ἅπασιν ὅτι δέκα τῶν πολιτῶν ἐξαιτοῦντος Ἀλεξάνδρου συνεβούλευεν ἐκδοῦναι, εἶπε· „πόλλ' ἐγὼ συμβεβούλευκα καλὰ καὶ συμφέροντα τούτοις, ἀλλ' οὐ πείθονται μοι. [5]

Phoc 9 10 “ Ἦν δέ τις Ἀρχιβιάδης ἐπικαλούμενος Λακωνιστής, πώγωνά τε καθειμένος ὑπερφυῇ μεγέθει, καὶ τρίβωνα φορῶν ἀεὶ καὶ σκυθρωπάζων.

Phoc 10 1 τοῦτον ἐν βουλῇ θορυβούμενος ὁ Φωκίων ἐπεκαλεῖτο τῷ λόγῳ μάρτυν ἅμα καὶ βοηθόν.

Phoc 10 2 ὡς δ' ἀναστὰς ἐκεῖνος ἂ πρὸς χάριν ἦν τοῖς Ἀθηναίοις συνεβούλευεν, ἀψάμενος αὐτοῦ τῶν γενείων· „ὦ Ἀρχιβιάδη“ εἶπε, „τί οὖν οὐκ ἀπεκείρω;“ Ἀριστογείτονος δὲ τοῦ συκοφάντου πολεμικοῦ μὲν ὄντος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ παροξύνοντος ἐπὶ τὰς πράξεις τὸν δῆμον, ἐν δὲ τῷ καταλόγῳ προσελθόντος ἐπὶ βακτηρίᾳ τῷ σκέλῃ καταδεδεμένου, πόρρωθεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βήματος ἰδὼν ὁ Φωκίων ἀνέκραγε· „γράφε καὶ Ἀριστογείτονα χωλὸν καὶ πονηρόν.

Phoc 10 4 “ ὥστε θαυμάζειν, ὅπως καὶ ὀπόθεν τραχὺς οὕτως ἀνὴρ καὶ σκυθρωπὸς ἐκτήσατο τὴν τοῦ χρηστοῦ προσηγορίαν.

Phoc 10 5 ἔστι δ' οἶμαι χαλεπὸν, οὐ μὴν ἀδύνατον, ὥσπερ οἶνον καὶ ἄνθρωπον τὸν αὐτὸν ἡδὺν ἅμα καὶ αὐστηρόν εἶναι· καθάπερ ἕτεροι πάλιν, φαινόμενοι γλυκεῖς, ἀηδέστατοι τοῖς χρωμένοις εἰσὶ καὶ βλαβερώτατοι.

Phoc 10 6 καίτοι φασὶν Ὑπερείδην ποτ' εἰπεῖν πρὸς τὸν δῆμον· „ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ σκοπεῖτε μόνον εἰ πικρός, ἀλλ' εἰ προῖκ' εἰμι πικρός,“ ὥσπερ τοὺς πλεονεξίᾳ μόνον ἐπαχθεῖς καὶ λυπηροὺς ὄντας, οὐχὶ μᾶλλον ὅσοι πρὸς ὕβριν καὶ φθόνον ἢ ὀργὴν ἢ φιλονεικίαν τινὰ χρῶνται τῷ δύνασθαι, τούτους δεδιότων καὶ προβαλλομένων τῶν πολλῶν. [5]

Phoc 10 7 Φωκίων τοίνυν ἔχθρα μὲν οὐδένα τῶν πολιτῶν κακῶς ἐποίησεν οὐδ' ἐνόμιζεν ἐχθρόν, ἀλλ' ὅσον ἔδει μόνον τῶν ἐνισταμένων οἷς ἔπραττεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κατεξαναστῆναι, τραχὺς ὢν

καὶ δυσεκβίαστος καὶ ἀπαραίτητος, εἰς τὸν ἄλλον βίον εὐμενῇ πᾶσι καὶ κοινὸν καὶ φιλάνθρωπον ἑαυτὸν παρεῖχεν· ὥστε καὶ παύσασαι βοηθεῖν καὶ κινδυνεύουσι συνεξετάζεσθαι τοῖς διαφοροῖς ἐγκαλούντων δὲ τῶν φίλων ὅτι πονηρῶ τινι κρινομένῳ συνεῖπε, τοὺς χρηστοὺς ἔφη μὴ δεῖσθαι βοηθείας.

Phoc 10 9 Ἀριστογείτονος δὲ τοῦ συκοφάντου μετὰ τὴν καταδίκην πέμψαντος καὶ δεηθέντος ἔλθεῖν πρὸς αὐτόν, ὑπακούσας ἐβάδιζεν εἰς τὸ δεσμοτήριον· οὐκ ἐόντων δὲ τῶν φίλων, „ἑάσατ’“ εἶπεν „ὦ μακάριοι· ποῦ γὰρ ἂν τις ἦδιον Ἀριστογείτονι συμβάλῃ;“ Καὶ μὴν οἱ γε σύμμαχοι καὶ οἱ νησιῶται τοὺς Ἀθήνηθεν ἀποστόλους ἑτέρου μὲν ἐκπλέοντος στρατηγοῦ πολεμίους νομίζοντες, ἐφράγγυντο τείχη, καὶ λιμένας ἀπεχώννυσαν, καὶ κατεκόμιζον ἀπὸ τῆς χώρας εἰς τὰς πόλεις βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας, εἰ δὲ Φωκίων ἡγοῖτο, πόρρω ναυσὶν ἰδίαις ἀπαντῶντες ἐστεφανωμένοι καὶ χαίροντες, ὡς αὐτοὺς κατῆγον. ^[5]

Phoc 12 1 Παραδουομένου δ’ εἰς τὴν Εὐβοίαν τοῦ Φιλίππου, καὶ δύναμιν ἐκ Μακεδονίας διαβιβάζοντος, καὶ τὰς πόλεις οἰκειουμένου διὰ τυράννων, Πλούταρχου δὲ τοῦ Ἐρετριέως καλοῦντος τοὺς Ἀθηναίους, καὶ δεομένου τὴν νῆσον ἐξελέσθαι καταλαμβανομένην ὑπὸ τοῦ Μακεδόνα, ἀπεστάλη στρατηγὸς ὁ Φωκίων ἔχων δύναμιν οὐ πολλήν, ὡς τῶν ἐκεῖ συστησομένων ἐτοίμως πρὸς αὐτόν. ^[5]

Phoc 12 2 εὐρὼν δὲ προδοτῶν ἅπαντα μεστὰ καὶ νοσοῦντα καὶ διορωρυγμένα δωροδοκίαις, εἰς κίνδυνον μέγαν κατέστη, καὶ τινα λόφον χαράδρᾳ βαθεῖα τῶν περὶ τὰς Ταμύνας ἐπιπέδων ἀποκρινόμενον καταλαβὼν, συνεῖχεν ἐν τούτῳ καὶ συνεκρότει τὸ μαχιμώτατον τῆς δυνάμεως. τῶν δ’ ἀτάκτων καὶ λάλων καὶ πονηρῶν διαδιδρασκόντων ἐκ τοῦ στρατοπέδου καὶ ἀποχωρούντων, ἐκέλευσεν ἀμελεῖν τοὺς ἡγεμόνας· καὶ γὰρ ἐνταῦθα δυσχρήστους ὑπ’ ἀταξίας ἔσεσθαι καὶ βλαβεροὺς τοῖς μαχομένοις, κάκει τοιαῦτα συνειδόμενος αὐτοῖς ἦττον αὐτοῦ καταβοήσασθαι καὶ μὴ πάνυ συκοφαντήσειν. ^[5]

Phoc 13 1 Ὡς δ’ ἐπῆσαν οἱ πολέμιοι, κελεύσας ἐν τοῖς ὅπλοις ἀτρεμεῖν ἄχρι ἂν αὐτὸς σφαγιάσῃται, πλείω διέτριβε χρόνον, ἢ δυσιερῶν ἢ βουλόμενος ἐγγυτέρω τοὺς πολεμίους ἐπισπάσασθαι.

Phoc 13 2 διὸ πρῶτον μὲν ὁ Πλούταρχος οἰόμενος ἀποδειλιάσθαι καὶ κατοκνεῖν ἐκεῖνον, ἐξέδραμε μετὰ τῶν ξένων· ἔπειτα τοῦτον ἰδόντες οἱ ἱππεῖς οὐκ ἐκατέρησαν, ἀλλ’ ἤλαυνον εὐθύς εἰς τοὺς πολεμίους, ἀσύντακτοι καὶ σποράδες ἐκ τοῦ στρατοπέδου προσφερόμενοι.

Phoc 13 3 νικωμένων δὲ τῶν πρώτων, ἅπαντες ἐσκεδάσθησαν, καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφυγε, καὶ τῷ χάρακι προσμείξαντες ἔνιοι τῶν πολεμίων ἐκκόπτειν ἐπειρῶντο καὶ διασπᾶν, ὡς ἀπάντων κεκρατηκότες.

Phoc 13 4 ἐν τούτῳ δὲ τῶν ἱερῶν γενομένων, τοὺς μὲν εὐθύς ἐκ τοῦ στρατοπέδου προσπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τρέπουσι, καὶ καταβάλλουσι τοὺς πλείστους περὶ τοῖς ἐρύμασι φεύγοντας, ὁ δὲ Φωκίων τὴν μὲν φάλαγγα προσέταξεν ἐφεδρεύειν, ἀναλαμβάνουσιν ἅμα καὶ προσδεχομένην τοὺς ἐν τῇ φυγῇ πρότερον διασπαρέντας, αὐτὸς δὲ τοὺς ἐπιλέκτους ἔχων ἐνέβαλε τοῖς πολεμίοις, καὶ μάχης καρτερᾶς γενομένης, πάντες μὲν ἐκθύμως ἡγωνίσαντο καὶ ἀφειδῶς, θάλλος δ’ ὁ Κινέου καὶ Γλαῦκος ὁ Πολυμήδους περὶ αὐτὸν τεταγμένοι τὸν στρατηγὸν ἡρίστευσαν. ^[5]

Phoc 13 6 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Κλεοφάνης ἄξιον πλείστου παρέσχεν ἑαυτὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ μάχῃ· τοὺς γὰρ ἱππεῖς ἀνακαλούμενος ἐκ τῆς τροπῆς καὶ βοῶν καὶ διακελευόμενος κινδυνεύοντι τῷ στρατηγῷ βοηθεῖν, ἐποίησεν ἀναστρέψαντας ἐπιρρῶσαι τὸ νίκημα τῶν ὀπλιτῶν.

Phoc 13 7 ἐκ τούτου τόν τε Πλούταρχον ἐξέβαλεν ἐκ τῆς Ἐρετρίας, καὶ Ζάρητρα φρούριον ἑλὼν ἐπικαιρότατον, ἣ μάλιστα συνελαύνεται τὸ πλάτος εἰς βραχὺ διάζωμα τῆς νήσου, σφιγγομένης ἐκατέρωθεν ταῖς θαλάσσαις, οὓς ἔλαβεν αἰχμαλώτους Ἕλληνας ἀφῆκε, φοβηθεὶς τοὺς ῥήτορας

τῶν Ἀθηναίων, μὴ πρὸς ὀργὴν τι βιάσωνται τὸν δῆμον ἀγνωμονῆσαι περὶ αὐτούς. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα διαπραξάμενος ἀπέπλευσεν ὁ Φωκίων, ταχὺ μὲν ἐπόθησαν οἱ σύμμαχοι τὴν χρηστότητα καὶ δικαιοσύνην αὐτοῦ, ταχὺ δ' ἔγνωσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἐμπειρίαν καὶ ῥώμην τοῦ ἀνδρός. ^[5]

Phoc 14 2 ὁ γὰρ μετ' ἐκεῖνον ἐλθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα Μολοσσὸς οὕτως ἐπολέμησεν, ὥστε καὶ ζῶν αὐτὸς ὑποχείριος γενέσθαι τοῖς πολεμίοις. Ἐπεὶ δὲ μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος εἰς Ἑλλησποντον ἦλθε μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, ὡς Χερρόνησον ἐν ταύτῳ καὶ Πέρινθον ἔξω καὶ Βυζάντιον, ὠρμημένων δὲ τῶν Ἀθηναίων βοηθεῖν οἱ ῥήτορες ἡγωνίσαντο τὸν Χάρητα στρατηγὸν ἀποσταλῆναι, καὶ πλεύσας ἐκεῖνος οὐδὲν ἄξιον τῆς δυνάμεως ἔπραττεν, οὐδ' αἱ πόλεις ἐδέχοντο τὸν στόλον, ἀλλ' ὑποπτος ὢν πᾶσιν ἐπλανᾶτο, χρηματιζόμενος ἀπὸ τῶν συμμάχων καὶ καταφρονούμενος ὑπὸ τῶν πολεμίων, ὁ δὲ δῆμος ὑπὸ τῶν ῥητόρων παροξυνόμενος ἡγανάκει καὶ μετενόει τοῖς Βυζαντίοις πέμψας τὴν βοήθειαν, ἀναστὰς ὁ Φωκίων εἶπεν, ὅτι δεῖ μὴ τοῖς ἀπιστοῦσιν ὀργίζεσθαι τῶν συμμάχων, ἀλλὰ τοῖς ἀπιστουμένοις τῶν στρατηγῶν· „οὔτοι γὰρ ὑμᾶς ποιοῦσι φοβεροὺς καὶ τοῖς χωρὶς ὑμῶν σῶζεσθαι μὴ δυναμένοις. ^[5]

Phoc 14 5 “ κινηθεῖς οὖν ὁ δῆμος ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ μεταπεσὼν, ἐκέλευεν αὐτὸν ἐκεῖνον ἑτέραν προσλαβόντα δύναμιν βοηθεῖν τοῖς συμμάχοις εἰς τὸν Ἑλλησποντον· ὁ μεγίστην ῥοπὴν ἐποίησε πρὸς τὸ σωθῆναι τὸ Βυζάντιον.

Phoc 14 7 ἦν μὲν γὰρ ἤδη μεγάλη δόξα τοῦ Φωκίωνος· ἐπεὶ δὲ καὶ Λέων, ἀνὴρ Βυζαντίων πρῶτος ἀρετῇ καὶ τῷ Φωκίῳ γεγονῶς ἐν Ἀκαδημείᾳ συνήθης, ἀνεδέξατο τὴν πίστιν ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλιν, οὐκ εἶασαν ἔξω στρατοπεδεῦσαι βουλόμενον, ἀλλ' ἀνοίξαντες τὰς πύλας ἐδέξαντο καὶ κατέμειξαν ἑαυτοῖς τοὺς Ἀθηναίους, οὐ μόνον ἀνεγκλήτους ταῖς διαίταις καὶ σώφρονας, ἀλλὰ καὶ προθυμοτάτους ἐν τοῖς ἀγῶσι διὰ τὴν πίστιν γενομένους. ^[5]

Phoc 14 8 οὕτω μὲν ὁ Φίλιππος ἐξέπεσε τοῦ Ἑλλησπόντου τότε καὶ κατεφρονήθη, δοκῶν ἄμαχός τις εἶναι καὶ ἀνανταγώνιστος, ὁ δὲ Φωκίων καὶ ναῦς τινὰς εἶλεν αὐτοῦ, καὶ φρουρουμένας πόλεις ἀνέλαβε, καὶ πολλαχόθι τῆς χώρας ἀποβάσεις ποιοῦμενος ἐπόρθει καὶ κατέτρεχε, μέχρι οὗ τραύματα λαβὼν ὑπὸ τῶν προσβοηθούντων ἀπέπλευσε. Τῶν δὲ Μεγαρέων ἐπικαλουμένων κρύφα, φοβούμενος ὁ Φωκίων τοὺς Βοιωτοὺς μὴ προαισθόμενοι φθάσωσι τὴν βοήθειαν, ἐκκλησίαν συνήγαγεν ἔωθεν, καὶ προσαγγείλας τὰ παρὰ τῶν Μεγαρέων τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς ἐπεψηφίσαντο, τῇ σάλπιγγι σημήνας εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἦγεν αὐτοὺς τὰ ὅπλα λαβόντας. ^[5]

Phoc 15 2 δεξαμένων δὲ τῶν Μεγαρέων προθύμως, τὴν τε Νίσαιαν ἐτείχισε, καὶ διὰ μέσου σκέλη δύο πρὸς τὸ ἐπίνειον ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐνέβαλε, καὶ συνῆψε τῇ θαλάττῃ τὴν πόλιν, ὥστε τῶν κατὰ γῆν πολεμίων ὀλίγον ἤδη φροντίζουσιν ἐξηρτηθῆναι τῶν Ἀθηναίων. Ἦδη δὲ πρὸς Φίλιππον ἐκπεπολεμωμένων παντάπασι, καὶ στρατηγῶν αὐτοῦ μὴ παρόντος ἑτέρων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἡρημένων, ὡς κατέπλευσεν ἀπὸ τῶν νήσων, πρῶτον μὲν ἔπειθε τὸν δῆμον, εἰρηνικῶς ἔχοντος τοῦ Φιλίππου καὶ φοβουμένου τὸν κίνδυνον ἰσχυρῶς, δέχεσθαι τὰς διαλύσεις καὶ τινος ἀντικρούσαντος αὐτῷ τῶν εἰωθότων κυλινδεῖσθαι περὶ τὴν Ἡλιάϊαν καὶ συκοφαντεῖν καὶ εἰπόντος „σὺ δὲ τολμᾷς ὧς Φωκίων ἀποτρέπειν Ἀθηναίους, ἤδη τὰ ὅπλα διὰ χειρῶν ἔχοντας;“ „ἔγωγ“ εἶπε, „καὶ ταῦτ' εἰδὼς ὅτι πολέμου μὲν ὄντος ἐγὼ σοῦ, εἰρήνης δὲ γενομένης σὺ ἐμοῦ ἄρξεις.

Phoc 16 3 “ ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης ἐκράτει κελεύων ὡς πορρωτάτῳ τῆς Ἀττικῆς θέσθαι μάχην τοὺς Ἀθηναίους, „ὦ τᾶν“ ἔφη, „μὴ ποῦ μαχώμεθα σκοπῶμεν, ἀλλὰ πῶς νικήσωμεν. οὕτω γὰρ ἔσται μακρὰν ὁ πόλεμος, ἡττωμένοις δὲ πᾶν αἰεὶ δεινὸν ἐγγὺς πάρεστι.

Phoc 16 4

“γενομένης δὲ τῆς ἥττης, καὶ τῶν θορυβοποιῶν καὶ νεωτεριστῶν ἐν ᾧ στεί τον Χαρίδημον ἐλκόντων ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ στρατηγεῖν ἀξιούντων, ἐφοβήθησαν οἱ βέλτιστοι, καὶ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἔχοντες ἐν τῷ δήμῳ, δεόμενοι καὶ δακρύοντες μόλις ἔπεισαν ἐπιτρέψαι τῷ Φωκίῳ τὴν πόλιν.

Phoc 16 5 ὁ δὲ τὴν μὲν ἄλλην τοῦ Φιλίππου πολιτείαν καὶ φιланθρωπίαν ᾧ ετο δεῖν προσδέχεσθαι· Δημάδου δὲ γράψαντος ὅπως ἡ πόλις μετέχοι τῆς κοινῆς εἰρήνης καὶ τοῦ συνεδρίου τοῖς Ἑλλήσιν, οὐκ εἶα πρὸ τοῦ γνῶναι, τίνα Φίλιππος αὐτῷ γενέσθαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀξιώσει· κρατηθεῖς δὲ τῇ γνώμῃ διὰ τὸν καιρόν, ὡς εὐθὺς ἑώρα τοὺς Ἀθηναίους μεταμελομένους ὅτι καὶ τριήρεις ἔδει παρέχειν τῷ Φιλίππῳ καὶ ἱππεῖς, „ταῦτ“ ἔφη „φοβούμενος ἠναντιούμην· ἐπεὶ δὲ συνέθεσθε, δεῖ μὴ βαρέως φέρειν μηδ’ ἀθυμεῖν, μεμνημένους ὅτι καὶ οἱ πρόγονοί ποτε μὲν ἄρχοντες, ποτὲ δ’ ἀρχόμενοι, καλῶς δ’ ἀμφοτέρω ταῦτα ποιοῦντες, καὶ τὴν πόλιν ἔσωσαν καὶ τοὺς Ἑλλήνας.

Phoc 16 7 “Φιλίππου δ’ ἀποθανόντος εὐαγγέλια θύειν τὸν δῆμον οὐκ εἶα· καὶ γὰρ ἀγεννὲς εἶναι <τὸ> ἐπιχαίρειν, καὶ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ παραταξαμένην πρὸς αὐτοὺς δύναμιν ἐνὶ σώματι μόνον ἐλάττω γενέσθαι.

Phoc 17 1 Δημοσθένους δὲ λοιδοροῦντος τὸν Ἀλέξανδρον ἤδη προσάγοντα ταῖς Θήβαις, ἔφη (Od. 9, 494)· σκέτιε, τίπτ’ ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα καὶ δόξης μεγάλης ὀρεγόμενον; ἢ βούλει πυρκαϊᾶς τηλικαύτης οὐσης ἐγγὺς ῥίπισαι τὴν πόλιν; ἀλλ’ ἡμεῖς οὐδὲ βουλομένοις ἀπολέσθαι τοῦτοις ἐπιτρέψομεν, οἱ διὰ τοῦτο στρατηγεῖν ὑπομένοντες. [5]

Phoc 17 2 “ὡς δ’ ἀπωλώλεισαν αἱ Θῆβαι, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐξητεῖτο τοὺς περὶ Δημοσθένην καὶ Λυκοῦργον καὶ Ὑπερείδην καὶ Χαρίδημον, ἡ δ’ ἐκκλησία πρὸς ἐκεῖνον ἀπέβλεπεν, ὀνομαστὶ πολλὰκις καλούμενος ἀνέστη· καὶ τῶν φίλων ἕνα παραστησάμενος, ᾧ μάλιστα χρώμενος διετέλει καὶ πιστεύων καὶ ἀγαπῶν· „εἰς τὰ τοιαῦτ“ ἔφη „τὴν πόλιν οὗτοι παραγυρόχασιν, ὥστ’ ἔγωγε καὶ Νικοκλέα τις τοῦτον ἐξαιτῇ, διδόναι κελεύσω.

Phoc 17 3 τὸ μὲν γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἀπάντων ἀποθανεῖν εὐτυχίαν <ἂν> ἑμαυτοῦ θείμην.

Phoc 17 4 ἐλεῶ δ’ εἶπεν „ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἐκ Θηβῶν δεῦρο πεφευγότας, ἀρκεῖ δὲ τὰς Θήβας κλαίειν τοῖς Ἑλλήσι. διὸ βέλτιόν ἐστιν ὑπὲρ ἀμφοῖν πείθειν καὶ παραιτεῖσθαι τοὺς κρατοῦντας ἢ μάχεσθαι.

Phoc 17 5 “τὸ μὲν οὖν πρῶτον ψήφισμα λέγεται <τὸν> Ἀλέξανδρον ὡς ἔλαβε ῥίψαι, καὶ φυγεῖν ἀποστραφέντα τοὺς πρέσβεις· τὸ δὲ δεύτερον ἐδέξατο κομισθὲν ὑπὸ Φωκίωνος, τῶν πρεσβυτέρων ἀκούων ὅτι καὶ Φίλιππος ἐθαύμαζε τὸν ἄνδρα τοῦτον, καὶ οὐ μόνον τὴν ἔντευξιν ὑπέμεινεν αὐτοῦ καὶ τὴν δέησιν, ἀλλὰ καὶ συμβουλευόντος ἤκουσε.

Phoc 17 7 συνεβούλευε δ’ ὁ Φωκίων, εἰ μὲν ἡσυχίας ὀρέγεται, θέσθαι τὸν πόλεμον· εἰ δὲ δόξης, μεταθέσθαι, πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τραπόμενον.

Phoc 17 8 καὶ πολλὰ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου φύσιν καὶ βούλησιν εὐστόχως εἰπὼν, οὕτω μετέβαλε καὶ κατεπράυνεν αὐτόν, ὥστ’ εἰπεῖν ὅπως προσέξουσιν τὸν νοῦν Ἀθηναῖοι τοῖς πράγμασιν, ὡς εἴ τι γένοιτο περὶ αὐτόν, ἐκείνοις ἄρχειν προσήκον.

Phoc 17 9 ἰδίᾳ δὲ τὸν Φωκίωνα ποιησάμενος αὐτοῦ φίλον καὶ ξένον, εἰς τοσαύτην ἔθετο τιμὴν ὅσην εἶχον ὀλίγοι τῶν ἀεὶ συνόντων.

Phoc 17 10 ὁ γοῦν Δοῦρις (FGrH 76 F 51) εἶρηκεν, ὡς μέγας γενόμενος καὶ Δαρείου κρατήσας ἀφεῖλε τῶν ἐπιστολῶν τὸ χαίρειν, πλὴν ἐν ὅσας ἔγραφε Φωκίῳ· τοῦτον δὲ μόνον ὥσπερ Ἀντίπατρον μετὰ τοῦ χαίρειν προσηγόρευε. τοῦτο δὲ καὶ Χάρης ἰστόρηκε (FGrH 125 F 10). Τὸ μέντοι περὶ τῶν χρημάτων ὁμολογούμενόν ἐστιν, ὅτι δωρεὰν αὐτῷ κατέπεμψεν ἑκατὸν τάλαντα.

- Phoc 18 1 τούτων κομισθέντων εἰς Ἀθήνας, ἠρώτησεν ὁ Φωκίων τοὺς φέροντας, τί δὴ ποτε πολλῶν ὄντων Ἀθηναίων αὐτῷ μόνῳ τοσαῦτα δίδωσιν Ἀλέξανδρος.
- Phoc 18 2 εἰπόντων δ' ἐκείνων „ὅτι σὲ κρίνει μόνον ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν“, „οὐκοῦν“ εἶπεν ὁ Φωκίων „ἐασάτω με καὶ δοκεῖν [ἀεὶ] καὶ εἶναι τοιοῦτον.
- Phoc 18 3 “ ὥς δ' ἀκολουθήσαντες εἰς οἶκον αὐτῷ πολλὴν ἐώρων εὐτέλειαν, τὴν μὲν γυναῖκα μάττουςαν, ὁ δὲ Φωκίων αὐτὸς ἀνιμήσας ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος ἀπενίπτετο τοὺς πόδας, ἔτι μᾶλλον ἐνέκειντο καὶ ἡγανάκτουν, δεινὸν εἶναι λέγοντες, εἰ φίλος ὢν τοῦ βασιλέως οὕτω διαιτῆσεται πονηρῶς.
- Phoc 18 4 ἰδὼν οὖν ὁ Φωκίων πένητα πρεσβύτην ἐν τριβωνίῳ ῥυπαρῷ πορευόμενον, ἠρώτησεν εἰ τούτου χεῖρονα νομίζουσιν αὐτόν. εὐφημεῖν δ' ἐκείνων δεομένων, „καὶ μὴν οὗτος“ εἶπεν „ἀπ' ἐλαττόνων ἐμοῦ ζῇ καὶ ἀρκεῖται.“ „τὸ δ' ὅλον ἢ μὴ χρώμενος“ ἔφη „μάτην ἔξω τοσοῦτον χρυσίον, ἢ χρώμενος ἐμαυτὸν ἅμα κἀκεῖνον διαβαλῶ πρὸς τὴν πόλιν. ^[5]
- Phoc 18 5 “ οὕτω μὲν οὖν ἐπανήλθε πάλιν τὰ χρήματ' ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπιδείξαντα τοῖς Ἑλλήσι πλουσιώτερον τοῦ διδόντος τοσαῦτα τὸν μὴ δεόμενον.
- Phoc 18 6 ἐπεὶ δ' Ἀλέξανδρος ἡγανάκτησε καὶ πάλιν ἔγραψε τῷ Φωκίῳ φίλους μὴ νομίζειν τοὺς μηδὲν αὐτοῦ δεομένους, χρήματα μὲν οὐδ' ὥς ὁ Φωκίων ἔλαβεν, ἀφεθῆναι δ' ἠξίωσε τὸν σοφιστὴν Ἐχεκρατίδην καὶ τὸν Ἴμβριον Ἀθηνόδωρον καὶ Ῥοδίους δύο, Δημάρατον καὶ Σπάρτωνα, συνειλημμένους ἐπ' αἰτίαις τισὶ καὶ καθειργμένους ἐν Σάρδεσι. ^[5]
- Phoc 18 7 τούτους μὲν οὖν εὐθὺς ἀπέλυσεν ὁ Ἀλέξανδρος, Κρατερὸν δ' ἀποστέλλων εἰς Μακεδονίαν ἐκέλευσε τεττάρων πόλεων ἐν Ἀσίᾳ, Κίου Γεργίου Μυλάσων Ἐλαίας, μίαν ἣν ἂν αἰρήται παραδοῦναι τῷ Φωκίῳ, διατεινόμενος ἔτι μᾶλλον ὥς χαλεπανεῖ μὴ λαβόντος.
- Phoc 18 8 ἀλλ' οὔτε Φωκίων ἔλαβεν, ὅ τ' Ἀλέξανδρος ταχέως ἀπέθανεν. ἡ δ' οἰκία τοῦ Φωκίωνος ἔτι νῦν ἐν Μελίτῃ δείκνυται, χαλκαῖς λεπίσι κεκοσμημένη, τὰ δ' ἄλλα λιτὴ καὶ ἀφελής. Τῶν δὲ γυναικῶν ἃς ἔγημε περὶ τῆς προτέρας οὐθὲν ἱστορεῖται, πλὴν ὅτι Κηφισόδοτος ἦν ὁ πλάστης ἀδελφὸς αὐτῆς· τῆς δὲ δευτέρας οὐκ ἐλάττων ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ ἀφελείᾳ λόγος ἦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἢ Φωκίωνος ἐπὶ χρηστότητι.
- Phoc 19 2 καὶ ποτε θεωμένων καινοὺς τραγωδοὺς Ἀθηναίων, ὁ μὲν τραγωδὸς εἰσιέναι μέλλων βασιλίδος πρόσωπον, ᾗτει κεκοσμημένας πολλὰς πολυτελῶς ὀπαδοὺς τὸν χορηγόν, καὶ μὴ παρέχοντος, ἡγανάκτει καὶ κατεῖχε τὸ θέατρον, οὐ βουλόμενος προελθεῖν.
- Phoc 19 3 ὁ δὲ χορηγὸς Μελάνθιος ὠθῶν αὐτὸν εἰς τὸ μέσον ἐβόα· „τὴν τοῦ Φωκίωνος οὐχ ὀρᾷς γυναῖκα προῖοῦσαν ἀεὶ μετὰ μιᾶς θεραπαινίδος; ἀλλ' ἀλαζονεύῃ καὶ διαφθείρεις τὴν γυναικωνῖτιν.“ ἐξακούστου δὲ τῆς φωνῆς γενομένης, ἐδέξατο κρότῳ πολλῷ καὶ θορύβῳ τὸ θέατρον.
- Phoc 19 4 αὐτὴ δ' ἡ γυνή, ξένης τινὸς Ἰωνικῆς ἐπιδειξαμένης χρυσοῦν καὶ λιθοκόλλητον κόσμον <ἐν> ἐμπλοκίοις καὶ περιδεραίοις, „ἐμοὶ δ'“ ἔφη „κόσμος ἐστὶ Φωκίων, εἰκοστὸν ἔτος ἤδη στρατηγῶν Ἀθηναίων.“ Φώκῳ δὲ τῷ υἱῷ βουλομένῳ <δι> ἀγωνίσασθαι Παναθηναίοις ἀποβάτην ἐφῆκεν, οὐχὶ τῆς νίκης ὀρεγόμενος, ἀλλ' ὅπως ἐπιμεληθεὶς καὶ ἀσκήσας τὸ σῶμα βελτίων ἔσοιτο· καὶ γὰρ ἦν ἄλλως φιλοπότης καὶ ἄτακτος ὁ νεανίσκος.
- Phoc 20 2 νικήσαντος δὲ καὶ πολλῶν αἰτουμένων ἐστιᾶσαι τὰ νικητήρια, τοὺς ἄλλους Φωκίων παραιτησάμενος, ἐνὶ τὴν φιλοτιμίαν ταύτην συνεχώρησεν.
- Phoc 20 3 ὥς δ' ἐλθὼν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἄλλην τε σοβαρὰν ἐώρα παρασκευὴν καὶ ποδανιπτήρας οἴνου δι' ἀρωμάτων προσφερομένους τοῖς εἰσιούσι, καλέσας τὸν υἱὸν „οὐ παύσεις“ ἔφη „τὸν ἐταῖρον ᾧ Φῶκε διαφθείροντά σου τὴν νίκην;“ βουλόμενος δὲ καὶ καθόλου μεταστῆσαι τὸ μειράκιον ἐκ

τῆς διαίτης ἐκείνης, ἀπήγαγεν εἰς Λακεδαίμονα καὶ κατέμειξε τοῖς ἀγομένοις τὴν λεγομένην ἀγωγὴν νεανίσκοις.

Phoc 20 5 καὶ τοῦτο τοὺς Ἀθηναίους ἐλύπησεν, ὥς ὑπερορῶντος καὶ ὑπερφρονοῦντος τὰ οἰκεῖα τοῦ Φωκίωνος.

Phoc 20 6 εἰπόντος δὲ τοῦ Δημάδου πρὸς αὐτόν· „τί οὐ πείθομεν ὦ Φωκίων Ἀθηναίους τὴν Λακωνικὴν προσδέξασθαι πολιτείαν; ἐὰν γὰρ σὺ κελεύης, ἐγὼ γράφειν καὶ λέγειν ἔτοιμός εἰμι“, „πάνυ γοῦν“ ἔφη „πρέψειεν ἄν σοι, μύρου τοσοῦτον ὄζοντι καὶ χλαμύδα τοιαύτην φοροῦντι, συμβουλευεῖν Ἀθηναίοις περὶ φιδιτίων καὶ τὸν Λυκοῦργον ἐπαινεῖν.“ Γράψαντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου περὶ τριήρων ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτῷ, καὶ τῶν ῥητόρων ἐνισταμένων, τῆς δὲ βουλῆς τὸν Φωκίωνα λέγειν κελευούσης, „λέγω τοίνυν ὑμῖν“ εἶπεν „ἢ τοῖς ὅπλοις κρατεῖν ἢ τοῖς κρατοῦσι φίλους εἶναι.“^[5]

Phoc 21 1 “ Πρὸς δὲ Πυθέαν, ἀρχόμενον τότε πρῶτον ἐντυγχάνειν Ἀθηναίοις, ἤδη δὲ λάλον ὄντα καὶ θρασύν, „οὐ σιωπήσεις“ ἔφη, „καὶ ταῦτα νεώνητος ὦν τῷ δήμῳ;“ Ἐπεὶ δ’ Ἀρπαλος μετὰ χρημάτων πολλῶν ἀποδρὰς Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς Ἀσίας τῇ Ἀττικῇ προσέβαλε, καὶ τῶν εἰωθότων ἀπὸ τοῦ βήματος χρηματίζεσθαι δρόμος ἦν καὶ ἄμιλλα φθειρομένων πρὸς αὐτόν, τούτοις μὲν ἀπὸ πολλῶν μικρὰ δελεάζων προήκατο καὶ διέρριψε, τῷ δὲ Φωκίῳ προσέπεμψε διδοὺς ἑπτακόσια τάλαντα, καὶ τᾶλλα πάντα καὶ μετὰ πάντων ἑαυτὸν [ἐπ’] ἐκείνῳ μόνῳ παρακατατιθέμενος.^[5]

Phoc 21 4 ἀποκριναμένου δὲ τραχέως τοῦ Φωκίωνος, οἰμώξεσθαι τὸν Ἀρπαλον εἰ μὴ παύσεται διαφθεῖρων τὴν πόλιν, τότε μὲν συσταλὲς ἀπέστη, μετ’ ὀλίγον δὲ βουλευομένων Ἀθηναίων ἑώρα τοὺς μὲν εἰληφότας τὰ χρήματα παρ’ αὐτοῦ μεταβαλλομένους καὶ κατηγοροῦντας, ἵνα μὴ φανεροὶ γένωνται, Φωκίωνα δὲ τὸν μηδὲν λαβόντα μετὰ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἅμα καὶ τὴν ἐκείνου σωτηρίαν ἔν τινι λόγῳ τιθέμενον.^[5]

Phoc 21 5 πάλιν οὖν ἐνεχθεὶς ἐπὶ τὸ θεραπεύειν ἐκείνον, αὐτὸν μὲν ὥς ἔρυμα πανταχόθεν ἀνάλωτον ὑπὸ τοῦ χρυσίου περιοδεύων ἑώρα, Χαρικλέα δὲ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ ποιησάμενος συνήθη καὶ φίλον ἐνέπλησε δόξης πονηρᾶς, πάντα πιστεύων καὶ πάντα χρώμενος ἐκείνῳ. Καὶ δὴ καὶ Πυθονίκης τῆς ἐταίρας ἀποθανούσης, ἣν εἶχεν ὁ Ἀρπαλος ἐρῶν καὶ θυγατρὶος πατὴρ ἐξ αὐτῆς γεγονώς, μνημεῖον ἀπὸ χρημάτων πολλῶν ἐπιτελέσαι θελήσας, προσέταξε τῷ Χαρικλεῖ τὴν ἐπιμέλειαν.

Phoc 22 2 οὔσαν δὲ τὴν ὑπουργίαν ταύτην ἀγεννῇ, προσκατήσχυνεν ὁ τάφος συντελεσθεὶς—διαμένει γὰρ ἔτι νῦν ἐν Ἑρμείῳ, ἣ βαδίζομεν ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσίνα—μηδὲν ἔχων τῶν τριάκοντα ταλάντων ἄξιον, ὅσα τῷ Ἀρπάλῳ λογισθῆναί φασιν εἰς τὸ ἔργον ὑπὸ τοῦ Χαρικλέους.

Phoc 22 3 καὶ μέντοι καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὸ παιδάριον ὑπὸ τοῦ Χαρικλέους καὶ τοῦ Φωκίωνος ἀναληφθὲν ἐτύγχανε πάσης ἐπιμελείας.

Phoc 22 4 κρινομένου μέντοι τοῦ Χαρικλέους ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις καὶ δεομένου βοηθεῖν αὐτῷ τὸν Φωκίωνα καὶ συνεισελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ ἠθέλησεν εἰπών· „ἐγὼ ς’ ὦ Χαρίκλεις ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις γαμβρὸν ἐποίησάμην.“ Πρώτου δ’ Ἀθηναίοις Ἀσκληπιάδου τοῦ Ἰππάρχου τεθνάναι προσαγγείλαντος Ἀλέξανδρον, ὁ μὲν Δημάδης (fg.

Phoc 22 5 53 de Falco) ἐκέλευε μὴ προσέχειν· πάλαι γὰρ ἂν ὅλην ὄζειν νεκροῦ τὴν οἰκουμένην· ὁ δὲ Φωκίων ἐπλημένον ὀρῶν πρὸς τὸ νεωτερίζειν τὸν δῆμον, ἐπειράτο παρηγορεῖν καὶ κατέχειν.

Phoc 22 6 ἀναπηδόντων δὲ πολλῶν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ βοώντων ἀληθῆ τὸν Ἀσκληπιάδην ἀπαγγέλλειν καὶ τεθνάναι τὸν Ἀλέξανδρον, „οὐκοῦν“ εἶπεν „εἰ σήμερον τέθνηκε, καὶ αὔριον ἔσται καὶ εἰς τρίτην τεθνηκώς, ὥσθ’ ἡμᾶς ἐν ἡσυχίᾳ βουλευσασθαι, μᾶλλον δὲ μετ’ ἀσφαλείας.“ Ὡς δὲ φέρων ἐνέσεισεν ὁ Λεωσθένης τὴν πόλιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον, καὶ τοῦ Φωκίωνος

δυσχεραίνοντος ἡρώτα καταγελῶν, τί πεποίηκεν ἀγαθὸν τὴν πόλιν ἔτη τοσαῦτα στρατηγῶν, „οὐ μικρόν“ ἔφη, „τὸ τοὺς πολίτας ἐν τοῖς ἰδίῳις μνήμασι θάπτεσθαι.

Phoc 23 2 “ πολλὰ δὲ θρασυνομένου καὶ κομπάζοντος ἐν τῷ δήμῳ τοῦ Λεωσθένους, ὁ Φωκίων „οἱ λόγοι σου“ εἶπεν „ὦ μεράκιον ἐοίκασι κυπαρίττοις· μεγάλοι γὰρ ὄντες καὶ ὑψηλοί, καρποὺς οὐ φέρουσιν.

Phoc 23 3 “ ὥς δ’ ἐπαναστὰς ὁ Ὑπερίδης ἡρώτησε· „πότ’ οὖν ὦ Φωκίων συμβουλεύσεις πολεμεῖν Ἀθηναίοις;“ „ὅταν“ εἶπε „τοὺς μὲν νέους ἴδω τὴν τάξιν βουλομένους φυλάττειν, τοὺς δὲ πλουσίους εἰσφέρειν, τοὺς δὲ ῥήτορας ἀπέχεσθαι τοῦ κλέπτειν τὰ δημόσια.

Phoc 23 4 “ θαυμάζοντων δὲ πολλῶν τὴν ὑπὸ τοῦ Λεωσθένους συνηγμένην δύναμιν καὶ τοῦ Φωκίωνος πυνθανομένων, πῶς τι παρεσκευάσθαι δοκοῦσιν αὐτῷ, „καλῶς“ ἔφη „πρὸς τὸ στάδιον· τὸν δὲ δόλιχον τοῦ πολέμου φοβοῦμαι, μήτε χρήματα τῆς πόλεως ἕτερα μήτε ναῦς μήτ’ ὀπλίτας ἐχούσης.

Phoc 23 5 “ ἔμαρτύρει δ’ αὐτῷ καὶ τὰ ἔργα. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ Λεωσθένης λαμπρὸς ἦρθη ταῖς πράξεσι, τῶν τε Βοιωτῶν μάχη κρατήσας καὶ τὸν Ἀντίπατρον εἰς Λαμίαν συνελάσας· ὅτε καὶ φασὶ τὴν μὲν πόλιν ἐλπίδος μεγάλης γενομένην ἐορτάζειν εὐαγγέλια συνεχῶς καὶ θύειν τοῖς θεοῖς, τὸν δὲ Φωκίωνα πρὸς τοὺς ἐλέγχειν αὐτὸν οἰομένους καὶ πυνθανομένους, εἰ ταῦτ’ οὐκ ἂν ἤθελεν αὐτῷ πεπραῆσθαι, „πάνυ μὲν οὖν“ φάναι, „βεβουλευσθαι δ’ ἐκεῖνα“· καὶ πάλιν ἄλλων ἐπ’ ἄλλοις εὐαγγελίων γραφομένων καὶ φερομένων ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, „πότ’ ἄρα“ φάναι „παυσόμεθα νικῶντες;“ Ἐπεὶ δὲ τοῦ Λεωσθένους ἀποθανόντος οἱ φοβούμενοι τὸν Φωκίωνα, μὴ στρατηγὸς ἐκπεμφθεὶς καταλύσῃ τὸν πόλεμον, ἄνθρωπόν τινα τῶν οὐκ ἐπιφανῶν ἐν ἐκκλησίᾳ παρεσκευάσαν ἀναστάντα λέγειν, ὅτι φίλος ὢν τοῦ Φωκίωνος καὶ συμπεφοιτηκῶς παραινεῖ φεῖδεσθαι τοῦ ἀνδρὸς καὶ φυλάσσειν, ὥς ἄλλον ὅμοιον οὐκ ἔχοντας, ἐκπέμπειν δ’ Ἀντίφιλον ἐπὶ τὸ στράτευμα, καὶ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις συνεδόκει, παρελθὼν ὁ Φωκίων ἔλεγε, μήτε συμπεφοιτηκέναι ποτὲ τῷ ἀνθρώπῳ μήτ’ ἄλλως γεγονέναι γνῶριμος ἢ συνήθης· „ἀλλὰ νῦν“ εἶπεν „ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ φίλον σε ποιοῦμαι καὶ οἰκεῖον· ἃ γὰρ ἦν ἐμοὶ συμφέροντα, συμβεβούλευκας. ^[5]

Phoc 24 3 “ ὠρμημένων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Βοιωτοὺς στρατεύειν, πρῶτον μὲν ἀντεῖχε, καὶ τῶν φίλων λεγόντων ὥς ἀποθανεῖται προσκρούων τοῖς Ἀθηναίοις, „ἀδίκως“ εἶπεν, „ἂν ποιῶ τὸ συμφέρον· ἂν δὲ παραβαίνω, δικαίως.

Phoc 24 4 “ ἔπειθ’ ὀρῶν οὐκ ἀνιέντας ἀλλὰ βοῶντας, ἐκέλευσε τὸν κήρυκ’ ἀνειπεῖν Ἀθηναίων τοὺς ἄχρι ἐξήκοντ’ ἐτῶν ἅφ’ ἥβης πένθ’ ἡμερῶν σιτία λαβόντας εὐθὺς ἀκολουθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· θορύβου δὲ πολλοῦ γενομένου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων βοῶντων καὶ ἀναπηδῶντων, „οὐδέν“ ἔφη „δεινόν· ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ’ ὑμῶν.

Phoc 24 5 “ καὶ τότε μὲν οὕτως κατέπαυσεν αὐτοὺς καὶ μετέβαλε. Πορθουμένης δὲ τῆς παραλίας ὑπὸ Μικίωνος, συχνοῖς Μακεδόσι καὶ μισθοφόροις ἀποβεβηκότος εἰς Ῥαμνοῦντα καὶ κατατρέχοντος τὴν χώραν, ἐξήγαγε τοὺς Ἀθηναίους ἐπ’ αὐτόν.

Phoc 25 2 ὥς δὲ προστρέχοντες ἀλλαχόθεν ἄλλος διεστρατήγουν καὶ συνεβούλευον, αὐτοῦ τὸν λόφον καταλαβεῖν, ἐκεῖ περιπέμψαι τοὺς ἰππέας, ἐνταῦθα παρεμβαλεῖν, „ὦ Ἡράκλειος“ εἶπεν, „ὥς πολλοὺς ὀρῶ στρατηγούς, ὀλίγους δὲ στρατιώτας.

Phoc 25 3 “ ἐπεὶ δὲ παρατάξαντος αὐτοῦ τοὺς ὀπλίτας εἷς πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων προῆλθεν, εἶτ’ ἀντιστάντος ἀνδρὸς πολεμίου δείσας πάλιν εἰς τὴν τάξιν ἀνεχώρησεν, „ὦ μεράκιον“ εἶπεν, „οὐκ αἰδῇ δύο τάξεις ἀπολελοιπῶς, ἦν ἐτάχθης ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ, καὶ πάλιν ἐφ’ ἣν σεαυτὸν ἔταξας;“ ἐμβαλὼν δὲ τοῖς πολεμίοις καὶ κατὰ κράτος τρεψάμενος, αὐτόν τε τὸν Μικίωνα καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀπέκτεινε.

- Phoc 25 5 Τὸ δ' Ἑλληνικὸν ἐν Θερταλίᾳ στράτευμα, συμμείξαντος Ἀντιπάτρω Λεοννάτου καὶ τῶν ἐξ Ἀσίας Μακεδόνων, ἐνίκα μαχόμενον, καὶ Λεοννάτος ἔπεσεν, ἡγούμενου τῆς μὲν φάλαγγος Ἀντιφίλου, τῶν δ' ἱππέων τοῦ Θεσσαλοῦ Μένωνος. Ὀλίγῳ δ' ὕστερον χρόνῳ Κρατεροῦ διαβάντος ἐξ Ἀσίας μετὰ πολλῆς δυνάμεως, καὶ γενομένης πάλιν ἐν Κραννῶνι παρατάξεως, ἠττήθησαν μὲν οἱ Ἕλληνες οὔτε μεγάλην ἦτταν οὔτε πολλῶν πεσόντων, ἀπειθείᾳ δὲ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἐπεικεῖς καὶ νέους ὄντας, καὶ ἅμα τὰς πόλεις αὐτῶν πειρῶντος Ἀντιπάτρου, διαρρύντες αἵσχιστα προήκοντο τὴν ἐλευθερίαν. ^[5]
- Phoc 26 2 εὐθύς οὖν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἄγοντος τοῦ Ἀντιπάτρου τὴν δύναμιν, οἱ μὲν περὶ Δημοσθένην καὶ Ὑπερείδην ἀπηλλάγησαν ἐκ τῆς πόλεως.
- Phoc 26 3 Δημάδης δὲ μὴθὲν μέρος ὦν ὥφειλε χρημάτων ἐπὶ ταῖς καταδίκαις ἐκτεῖσαι τῇ πόλει δυνάμενος—ἡλώκει γὰρ ἑπτὰ γραφὰς παρανόμων, καὶ γεγινώς ἄτιμος ἐξείργετο τοῦ λέγειν—, ἄδειαν εὐρόμενος τότε γράφει ψήφισμα, [καὶ] πέμπειν πρὸς Ἀντίπατρον ὑπὲρ εἰρήνης πρέσβεις αὐτοκράτορας. φοβουμένου δὲ τοῦ δήμου καὶ καλοῦντος Φωκίωνα καὶ μόνῳ πιστεύειν ἐκεῖνῳ λέγοντος, „ἀλλ' εἴγ' ἐπιστευόμην“ εἶπεν „ἐγὼ συμβουλευὼν ὑμῖν, οὐκ ἂν νῦν ἐβουλευόμεθα περὶ πραγμάτων τοιούτων. ^[5]
- Phoc 26 5 “ οὕτω δὲ τοῦ ψηφίσματος ἐπικυρωθέντος, ἀπεστάλη πρὸς Ἀντίπατρον, ἐν τῇ Καδμεΐᾳ στρατοπεδεύοντα καὶ παρασκευαζόμενον εὐθύς εἰς τὴν Ἀττικὴν βαδίζειν, καὶ τοῦτο πρῶτον ἠτεῖτο, μένοντα κατὰ χώραν ποιήσασθαι τὰς διαλύσεις. τοῦ δὲ Κρατεροῦ λέγοντος ὡς „οὐ δίκαια πεῖθει Φωκίων ἡμᾶς, τὴν τῶν συμμάχων καὶ φίλων κατημένους χώραν κακῶς ποιεῖν, δυναμένους ἐκ τῆς τῶν πολεμίων ὠφελείᾳ,“ λαβόμενος αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς ὁ Ἀντίπατρος „δοτέον“ εἶπε „Φωκίῳ ταύτην τὴν χάριν.
- Phoc 26 7 “ περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐκέλευεν αὐτοῖς ἐπιτρέπειν τοὺς Ἀθηναίους, ὥσπερ ἐν Λαμΐᾳ Λεωσθένης ἐκεῖνον. Ὡς οὖν ἐπανῆλθεν ὁ Φωκίων εἰς τὸ ἄστυ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ταῦτ' ἔδοξεν ὑπ' ἀνάγκης, αὐτῶν εἰς Θήβας ἐβάδιζε μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβων, Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον τῶν Ἀθηναίων προσελομένων.
- Phoc 27 2 τοσοῦτον γὰρ ἦν ἀξίωμα τῆς ἀρετῆς τοῦ Ξενοκράτους καὶ δόξα καὶ λόγος παρὰ πᾶσιν, ὥστ' οἶσθαι μήτ' ὕβριν εἶναι μήτ' ὠμότητα μήτε θυμὸν ἐν ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ φυόμενον, ᾧ Ξενοκράτους μόνον ὀφθέντος οὐκ ἂν αἰδοῦς τι καὶ τιμῆς ἐγγένοιτο πρὸς αὐτόν.
- Phoc 27 3 ἀπέβη δὲ τούναντίον ἀγνωμοσύνην τινὶ καὶ μισαγαθίᾳ τοῦ Ἀντιπάτρου. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἠσπάσατο τὸν Ξενοκράτην, τοὺς ἄλλους δεξιωσάμενος ἐφ' ᾧ φασιν εἶπεῖν ἐκεῖνον, ὡς Ἀντίπατρος καλῶς ποιεῖ μόνον αὐτὸν αἰσχυρόμενος ἐφ' οἷς ἀγνωμονεῖν μέλλει πρὸς τὴν πόλιν· ἔπειτα λέγειν ἀρξάμενον οὐχ ὑπομένων, ἀλλ' ἀντικρούων καὶ δυσκολαίνων, ἐποίησεν ἀποσιωπῆσαι.
- Phoc 27 5 Τῶν δὲ περὶ τὸν Φωκίωνα διαλεχθέντων, ἀπεκρίνατο φιλίαν ἔσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ συμμαχίαν, ἐκδοῦσι μὲν τοὺς περὶ Δημοσθένην καὶ Ὑπερείδην, πολιτευομένοις δὲ τὴν πατριὸν ἀπὸ τιμῆματος πολιτείαν, δεξαμένοις δὲ φρουρὰν εἰς τὴν Μουνυχίαν, ἔτι δὲ χρήματα τοῦ πολέμου καὶ ζημίαν προσεκτείσασιν.
- Phoc 27 6 οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πρέσβεις ἡγάπησαν ὡς φιλανθρώπους τὰς διαλύσεις, πλὴν τοῦ Ξενοκράτους· ἔφη γὰρ ὡς μὲν δούλοις μετρίως κεχρηῆσθαι τὸν Ἀντίπατρον, ὡς δ' ἐλευθέροις βαρέως.
- Phoc 27 7 τοῦ δὲ Φωκίωνος παραιτουμένου τὴν φρουρὰν καὶ δεομένου, λέγεται τὸν Ἀντίπατρον εἶπεῖν· „ὦ Φωκίων, ἡμεῖς πάντα σοι χαρίζεσθαι βουλόμεθα πλὴν τῶν καὶ σὲ ἀπολούντων καὶ ἡμᾶς.
- Phoc 27 8 “ οἱ δ' οὐχ οὕτως φασίν, ἀλλ' ἐρωτῆσαι τὸν Ἀντίπατρον, εἰ τὴν φρουρὰν ἀνέντος αὐτοῦ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ Φωκίων ἐγγυᾶται τὴν πόλιν ἐμμενεῖν τῇ εἰρήνῃ καὶ μὴθὲν πολυπραγμονήσιν·

σιωπῶντος δ' ἐκείνου καὶ διαμέλλοντος, ἀναπηδήσαντα Καλλιμέδοντα τὸν Κάραβον, ἄνδρα θρασὺν καὶ μισόδημον, εἶπεν· „ἐὰν δ' οὗτος ὦ Ἀντίπατρε φλυαρῇ, σὺ πιστεύσεις καὶ οὐ πράξεις ἅ διέγνωκας;“ Οὕτω μὲν ἐδέξαντο φρουρὰν Μακεδόνων Ἀθηναῖοι καὶ Μένυλλον ἡγεμόνα, τῶν ἐπεικῶν τινα καὶ τοῦ Φωκίωνος ἐπιτηδείων.

Phoc 28 1 ἐφάνη δ' ὑπερήφανον τὸ πρόσταγμα καὶ μᾶλλον ἐξουσίας ὕβρει χρωμένης ἐπίδειξις ἢ πραγμάτων ἔνεκα γιγνομένη κατάληψις.

Phoc 28 2 οὐ μικρὸν δὲ τῷ πάθει προσέθηκεν ὁ καιρὸς. εἰκάδι γὰρ ἡ φρουρὰ Βοηδρομιῶνος εἰσῆχθη μυστηρίων ὄντων, ἢ τὸν Ἰακχον ἐξ ἄστεος Ἐλευσινάδε πέμπουσιν, ὥστε τῆς τελετῆς συγχυθείσης ἀναλογίζεσθαι τοὺς πολλοὺς καὶ τὰ πρεσβύτερα τῶν θείων καὶ τὰ πρόσφατα.

Phoc 28 3 πάλαι μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχήμασι τὰς μυστικὰς ὁψεις καὶ φωνὰς παραγενέσθαι σὺν ἐκπλήξει καὶ θάμβει τῶν πολεμίων, νῦν δὲ τοῖς αὐτοῖς ἱεροῖς τὰ δυσχερέστατα πάθη τῆς Ἑλλάδος ἐπισκοπεῖν τοὺς θεοὺς, καὶ καθυβρίζεσθαι τὸν ἀγιώτατον τοῦ χρόνου καὶ ἥδιστον αὐτοῖς, ἐπώνυμον τῶν μεγίστων κακῶν γενόμενον.

Phoc 28 4 πρότερον μὲν οὖν ὀλίγοις ἔτεσι χρησμὸν ἐξήνεγκαν αἱ Δωδωνίδες τῇ πόλει τὰ ἀκρωτήρια τῆς Ἀρτέμιδος φυλάσσειν, ὅπως ἄλλοι μὴ λάβωσι· τότε δὲ περὶ τὰς ἡμέρας ἐκείνας αἱ ταινίαι μὲν αἷς περιελίττουσι τὰς μυστικὰς κίστας, βαπτόμεναι θάψινον ἀντὶ φοινικοῦ χρῶμα καὶ νεκρῶδες ἀνήνεγκαν· ὁ δὲ μεῖζον ἦν, τὰ παραβαπτόμενα τῶν ιδιωτικῶν πάντα τὸ προσῆκον ἄνθος ἔσχε.

Phoc 28 6 μύστην δὲ λούοντα χοιρίδιον ἐν Κανθάρῳ λιμένι κῆτος συνέλαβε, καὶ τὰ κάτω μέρη τοῦ σώματος ἄχρι τῆς κοιλίας κατέπιε, προδεικνύντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ προφανῶς, ὅτι τῶν κάτω καὶ πρὸς θαλάσση στερηθέντες τὴν ἄνω πόλιν διαφυλάξουσιν. Ἡ μὲν οὖν φρουρὰ διὰ Μένυλλον οὐδὲν ἠνίασε τοὺς ἀνθρώπους· τῶν δ' ἀποψηφισθέντων τοῦ πολιτεύματος διὰ πενίαν, ὑπὲρ μυρίους καὶ δισχιλίους γενομένων, οἳ τε μένοντες ἐδόκουν σχέτλια καὶ ἄτιμα πάσχειν, οἳ τε διὰ τοῦτο τὴν πόλιν ἐκλιπόντες καὶ μεταστάντες εἰς Θράκην, Ἀντιπάτρου γῆν καὶ πόλιν αὐτοῖς παρασχόντος, ἐκπεπολιορκημένοις ἐώκεσαν. ^[5]

Phoc 29 1 Ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν Καλαυρείᾳ καὶ Ὑπερείδου πρὸς Κλεωναῖς θάνατος, περὶ ὧν ἐν ἄλλοις γέγραπται, μονονοῦκ ἔρωτα καὶ πόθον Ἀθηναίοις Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου παρίστη.

Phoc 29 2 καὶ [τοῦτο] ὅπερ ὕστερον, ἀναιρεθέντος Ἀντιγόνου καὶ τῶν ἀνελόντων ἐκεῖνον ἀρξαμένων βιάζεσθαι καὶ λυπεῖν τοὺς ἀνθρώπους, ἀνὴρ ἄγροικος ἐν Φρυγίᾳ χωρίον ὀρύττων πυθομένου τινός „τί ποιεῖς;“ στενάξας „Ἀντίγονον“ εἶπε „ζητῶ“, τοῦτο πολλοῖς ἐπήει λέγειν, διαμνημονεύουσι τὸν ἐκείνων τῶν βασιλέων θυμόν, ὡς τὸ μέγα καὶ γενναῖον εὐπαραίτητον εἶχον, οὐχ ὥσπερ Ἀντίπατρος ιδιώτου προσώπῳ καὶ φαυλότητι χλαμυδίου καὶ διαίτης εὐτελείᾳ κατειρωνευόμενος τὴν ἐξουσίαν, ἐπαχθέστερος ἦν τοῖς πάσχουσι κακῶς δεσπότης καὶ τύραννος.

Phoc 29 4 ὅμως δ' οὖν ὁ Φωκίων καὶ φυγῆς ἀπήλλαξε πολλούς, δεηθεὶς τοῦ Ἀντιπάτρου, καὶ φεύγουσι διεπράξατο μὴ καθάπερ οἱ λοιποὶ τῶν μεθισταμένων ὑπὲρ τὰ Κεραῦνια ὄρη καὶ τὸν Ταΐναρον ἐκπεσεῖν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἐν Πελοποννήσῳ κατοικεῖν, ὧν καὶ Ἀγνωνίδης ἦν ὁ συκοφάντης.

Phoc 29 5 ἐπιμελόμενος δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν πράγας καὶ νομίμως, τοὺς μὲν ἀστείους καὶ χαρίεντας ἐν ταῖς ἀρχαῖς αἰεὶ συνεῖχε, τοὺς δὲ πολυπράγμονας καὶ νεωτεριστάς, αὐτῷ τῷ μὴ ἄρχειν μηδὲ θορυβεῖν ἀπομαραινόμενους, ἐδίδαξε φιλοχωρεῖν καὶ ἀγαπᾶν γεωργοῦντας. ὁρῶν δὲ τὸν Ξενοκράτην τελοῦντα τὸ μετοίκιον, ἐβούλετο γράψαι πολίτην· ὁ δ' ἀπεῖπε, φήσας οὐκ ἂν μετασχεῖν ταύτης τῆς πολιτείας περὶ ἧς ἐπρέσβευεν ἵνα μὴ γένηται.

Phoc 30 1

Τοῦ δὲ Μενύλλου δωρεὰν αὐτῷ [καὶ] χρήματα διδόντος, ἀπεκρίνατο μήτ' ἐκεῖνον Ἀλεξάνδρου βελτίον' εἶναι, μήτε κρείττονα τὴν αἰτίαν ἐφ' ἣ λήψεται νῦν ὁ τότε μὴ δεξάμενος.

Phoc 30 2 ἀλλὰ Φώκῳ γε τῷ παιδί λαβεῖν δεομένου τοῦ Μενύλλου, „Φώκῳ δ’“, εἶπεν „ἐὰν μὲν σωφρονῇ μεταβαλλόμενος, ἀρκέσει τὰ τοῦ πατρός· ὥς δ' ἔχει νῦν, οὐδὲν ἱκανόν ἐστιν.

Phoc 30 3 “ Ἀντιπάτρῳ δὲ τραχύτερον ἀπεκρίνατο, βουλομένῳ τι γενέσθαι δι’ αὐτοῦ τῶν μὴ πρεπόντων· „οὐ δύναται“ γὰρ εἶπεν „Ἀντίπατρος ἅμα μοι καὶ φίλῳ καὶ κόλακι χρῆσθαι.

Phoc 30 4 “ τὸν δ' Ἀντίπατρον αὐτὸν εἰπεῖν λέγουσιν, ὥς δυοῖν αὐτῷ φίλων Ἀθηήνῃσιν ὄντων Φωκίωνος καὶ Δημάδου, τὸν μὲν λαβεῖν οὐ πέπεικε, τὸν δὲ διδοῦς οὐκ ἐμπέπληκε.

Phoc 30 5 καὶ μέντοι Φωκίων μὲν ὥς ἀρετὴν ἐπεδείκνυτο τὴν πενίαν, [ἐν] ἣ τοσαυτάκις Ἀθηναίων στρατηγήσας καὶ βασιλεῦσι φίλοις χρησάμενος ἐγκατεγήρασε, Δημάδης δὲ τῷ πλούτῳ καὶ παρανομῶν ἐκαλλωπίζετο.

Phoc 30 6 νόμου γὰρ ὄντος Ἀθήνησι τότε μὴ χορεύειν ξένον ἢ χιλίας ἀποτίνειν τὸν χορηγόν, ἅπαντας εἰσαγαγὼν ξένους τοὺς χορεύοντας ἑκατὸν ὄντας, ἅμα καὶ τὴν ζημίαν ἀνὰ χιλίας ὑπὲρ ἐκάστου <συν> εἰσήνεγκεν εἰς τὸ θέατρον.

Phoc 30 7 Δημέᾳ δὲ τῷ υἱῷ νύμφην ἀγόμενος, „ἐμοῦ μὲν“ εἶπεν (fg. 55 de Falco) „ὦ παῖ τὴν σὴν μητέρα γαμοῦντος οὐδ' ὁ γείτων ἦσθετο· τοῖς δὲ σοῖς γάμοις καὶ βασιλεῖς καὶ δυνάσται συγχορηγοῦσιν.

Phoc 30 8 “ ἐνοχλούντων δὲ τῷ Φωκίῳ τῶν Ἀθηναίων, ὅπως ἀπαλλάξῃ τὴν φρουρὰν πείσας τὸν Ἀντίπατρον, εἴτε μὴ προσδοκῶν πείσειν, εἴτε μᾶλλον ὀρῶν σωφρονοῦντα τὸν δῆμον καὶ πολιτευόμενον εὐτάκτως διὰ τὸν φόβον, ἐκείνην μὲν αἰὶ διωθεῖτο τὴν πρεσβείαν, τὰ δὲ χρήματα μὴ πράττειν, ἀλλὰ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι τὸν Ἀντίπατρον ἔπεισε. ^[5]

Phoc 30 9 μεταβάντες οὖν Δημάδην παρεκάλουν. ὁ δὲ προθύμως ὑπέστη, καὶ τὸν υἱὸν ἔχων ἀπῆρεν εἰς Μακεδονίαν, ὑπὸ δαίμονός τινος ὥς ἔοικεν εἰς τοῦτο καιροῦ κομισθεὶς, ἐν ᾧ κατείχετο μὲν Ἀντίπατρος ἤδη νόσῳ, Κάσσανδρος δὲ τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς γεγωνώς, εὗρεν ἐπιστολὴν Δημάδου γεγραμμένην πρὸς Ἀντίγονον εἰς Ἀσίαν (fg. 58 de Falco), παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπιφανῆναι τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ Μακεδονίαν, ἐκ παλαιοῦ καὶ σαπροῦ κρεμαμένους στήμονος, τὸν Ἀντίπατρον οὕτω σκώψαντος. ^[5]

Phoc 30 10 ὥς οὖν εἶδεν αὐτὸν ἀφιγμένον ὁ Κάσσανδρος, συνέλαβε, καὶ πρῶτα μὲν τὸν υἱὸν ἐγγὺς προσαγαγὼν ἔσφαξεν, ὥστε καταδέξασθαι τοῖς κόλποις τὸ αἷμα τὸν πατέρα καὶ καταπλησθῆναι τοῦ φόνου, μετὰ ταῦτα δ' εἰς ἀχαριστίαν αὐτὸν καὶ προδοσίαν πολλὰ λοιδορήσας καὶ καθυβρίσας ἀπέκτεινεν. Ἐπεὶ δ' Ἀντίπατρος ἀποδείξας Πολυπέρχοντα στρατηγόν, Κάσσανδρον δὲ χιλιάρχον, ἐξέλιπεν, εὐθὺς διαναστὰς ὁ Κάσσανδρος καὶ προκαταλαμβάνων τὰ πράγματα, πέμπει κατὰ τάχος Νικάνορα τῷ Μενύλλῳ διάδοχον τῆς φρουραρχίας, πρὶν ἔκδηλον τὸν Ἀντιπάτρου θάνατον γενέσθαι κελεύσας τὴν Μουνυχίαν παραλαβεῖν. ^[5]

Phoc 31 2 γενομένου δὲ τούτου, καὶ μεθ' ἡμέρας ὀλίγας πυθομένων τῶν Ἀθηναίων ὅτι τέθνηκεν ὁ Ἀντίπατρος, ἐν αἰτίαις ὁ Φωκίων ἦν καὶ κακῶς ἤκουεν ὥς προαισθόμενος καὶ κατασιωπῆσας χάριτι τοῦ Νικάνορος.

Phoc 31 3 ὁ δὲ τούτων μὲν οὐκ ἐφρόντιζεν, ἐντυγχάνων δὲ τῷ Νικάνορι καὶ διαλεγόμενος, εἷς τε τᾶλλα τοῖς Ἀθηναίοις πρᾶον αὐτὸν καὶ κεχαρισμένον παρεῖχε, καὶ φιλοτιμίας τινὰς ἔπεισε καὶ δαπάνας ὑποστῆναι γένόμενον ἀγνοοῦν. Ἐν τούτῳ δὲ Πολυπέρχων, τὴν τοῦ βασιλέως ἐπιμέλειαν ἔχων ὑφ' ἑαυτῷ καὶ καταπολιτευόμενος τὸν Κάσσανδρον, ἔπεμψεν ἐπιστολὴν τοῖς ἐν ἄστει γεγραμμένην, ὥς τοῦ βασιλέως ἀποδιδόντος αὐτοῖς τὴν δημοκρατίαν καὶ πολιτεύεσθαι κατὰ τὰ πάτρια πάντας Ἀθηναίους κελεύοντος.

Phoc 32 2

ἦν δὲ τοῦτο κατὰ τοῦ Φωκίωνος ἐπιβουλή. συσκευαζόμενος γὰρ εἰς ἑαυτόν, ὡς μικρὸν ὕστερον ἔδειξε τοῖς ἔργοις, ὁ Πολυέρχων τὴν πόλιν, οὐδὲν ἡλπίζε περαίνειν μὴ τοῦ Φωκίωνος ἐκπεσόντος· ἐκπεσεῖσθαι δ' ἐκείνον ἅμα τῶν ἀπεψηφισμένων ἐπιχυθέντων τῇ πολιτείᾳ καὶ πάλιν τὸ βῆμα δημαγωγῶν κατασχόντων καὶ συκοφαντῶν.

Phoc 32 4 ὑποκινουμένων δὲ πρὸς ταῦτα τῶν Ἀθηναίων, βουλόμενος ἐντυχεῖν αὐτοῖς ὁ Νικάνωρ, ἐν Πειραιεὶ βουλῆς γενομένης, παρῆλθε τῷ Φωκίῳ ἐμπιστεύσας τὸ σῶμα.

Phoc 32 5 Δερκύλλου δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς χώρας στρατηγοῦ συλλαβεῖν αὐτὸν ἐπιχειρήσαντος, ἐκεῖνος μὲν προαισθόμενος ἐξεπήδησε καὶ φανερός ἦν εὐθύς ἀμυνόμενος τὴν πόλιν· ὁ δὲ Φωκίων ἐπὶ τῷ προέσθαι τὸν ἄνδρα καὶ μὴ κατασχεῖν ἐγκαλούμενος, ἔφη πιστεύειν μὲν τῷ Νικάνори καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ προσδοκᾶν δεινόν· εἰ δὲ μή, μᾶλλον ἐθέλειν ἀδικούμενος ἢ ἀδικῶν φανερός γενέσθαι.

Phoc 32 7 τοῦτο δὲ <τὸ> ὑπὲρ αὐτοῦ μὲν ἂν τινι σκοποῦντι δοκοίη καλοκαγαθικῶς λελέχθαι καὶ γενναίως· ὁ δ' εἰς πατρίδος ἀποκινδυνεύων σωτηρίαν, καὶ ταῦτα στρατηγὸς καὶ ἄρχων, οὐκ οἶδα μὴ μεῖζόν τι παραβαίνει καὶ πρεσβύτερον, τὸ πρὸς τοὺς πολίτας δίκαιον.

Phoc 32 8 οὐδὲ γὰρ ἐκεῖν' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι φοβούμενος μὲν εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖν τὴν πόλιν ὁ Φωκίων ἀπέσχετο τοῦ Νικάνορος, ἄλλως δὲ προὔβαλετο τὴν πίστιν καὶ τὸ δίκαιον, ὅπως αἰδούμενος ἐκεῖνος ἡσυχίαν ἄγῃ καὶ μηδὲν ἀδικῇ τοὺς Ἀθηναίους· ἀλλ' ὄντως ἔοικεν ἰσχυρά τις αὐτῷ περὶ τοῦ Νικάνορος ἐγγενέσθαι πίστις, ὃν γε πολλῶν προδιαβαλλόντων καὶ κατηγορούντων ἐπιτίθεσθαι τῷ Πειραιεὶ καὶ διαβιβάζειν εἰς Σαλαμίνα ξένους καὶ διαφθεῖρειν τινὰς τῶν ἐν Πειραιεὶ κατοικούντων, οὐ προσήκατο τὸν λόγον οὐδ' ἐπίστευσεν, ἀλλὰ καὶ Φιλομήλου τοῦ Λαμπτρέως ψήφισμα γράψαντος, Ἀθηναίους ἅπαντας ἐν τοῖς ὅπλοις εἶναι καὶ τῷ στρατηγῷ Φωκίῳ προσέχειν, ἡμέλησεν, ἄχρι οὗ προσάγων ὁ Νικάνωρ ἐκ τῆς Μουνυχίας τὰ ὅπλα τὸν Πειραιᾶ περιετάφρευσε. ^[5]

Phoc 33 1 Πραττομένων δὲ τούτων, ὁ μὲν Φωκίων ἐθορυβεῖτο καὶ κατεφρονεῖτο τοὺς Ἀθηναίους ἐξάγειν βουλόμενος, Ἀλέξανδρος δ' ὁ Πολυέρχοντος υἱὸς ἦκε μετὰ δυνάμεως, λόγῳ μὲν ἐπὶ τὸν Νικάνωρα τοῖς ἐν ἅστει βοηθήσων, ἔργῳ δὲ τὴν πόλιν εἰ δύναίτο καταληφόμενος, αὐτὴν ἑαυτῇ περιπετῇ γενομένην.

Phoc 33 2 οἳ τε γὰρ φυγάδες αὐτῷ συνεισβαλόντες εὐθύς ἦσαν ἐν ἅστει, καὶ τῶν ξένων ἅμα καὶ τῶν ἀτίμων πρὸς αὐτοὺς συνδραμόντων, ἐκκλησίᾳ παμμιγῆς ἡθροίσθη καὶ ἄτακτος, ἐν ᾗ τὸν Φωκίωνα τῆς ἀρχῆς ἀπολύσαντες ἐτέρους εἵλοντο στρατηγούς.

Phoc 33 3 εἰ δὲ μὴ συνιῶν εἰς λόγους ὁ Ἀλέξανδρος τῷ Νικάνори μόνος παρὰ τὸ τεῖχος ὥφθη, καὶ τοῦτο ποιοῦντες πολλάκις ὑποψίαν τοῖς Ἀθηναίοις παρέσχον, οὐκ ἂν ἡ πόλις διέφυγε τὸν κίνδυνον. Ἐπεὶ δ' Ἀγωνίδης ὁ ῥήτωρ εὐθύς ἐπεφύετο τοῖς περὶ τὸν Φωκίωνα καὶ κατηγορεῖ προδοσίας, οἱ μὲν περὶ Καλλιμέδοντα καὶ Χαρικλέα φοβηθέντες ἀπῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ὁ δὲ Φωκίων καὶ μετ' αὐτοῦ τῶν φίλων οἱ παραμείναντες ὥχοντο πρὸς Πολυέρχοντα, καὶ συνεξήλθον αὐτοῖς χάριτι τοῦ Φωκίωνος ὁ Πλαταιεὺς Σόλων καὶ Δεῖναρχος ὁ Κορίνθιος, ἐπιτήδειοι τοῦ Πολυέρχοντος εἶναι δοκοῦντες καὶ συνήθεις.

Phoc 33 6 ἄρρωστίᾳ δὲ χρησαμένου τοῦ Δεινάρχου, συχνὰς ἡμέρας ἐν Ἑλατεῖᾳ διέτριψαν, ἐν αἷς Ἀγωνίδου πείσαντος, Ἀρχεστράτου δὲ τὸ ψήφισμα γράψαντος, ἔπεμπε πρεσβείαν ὁ δῆμος κατηγορήσουσαν τοῦ Φωκίωνος.

Phoc 33 7 ἅμα δὲ καὶ συνέμειξαν ἀμφοτέροι τῷ Πολυέρχοντι, μετὰ τοῦ βασιλέως πορευομένῳ, περὶ κώμην τινὰ τῆς Φωκίδος Φαρύγας, κειμένην ὑπὸ τὸ Ἀκρούριον ὄρος, ὃ νῦν Γαλάτην καλοῦσιν.

Phoc 33 8

ένταῦθα δὴ θεὶς ὁ Πολυπέρχων τὸν χρυσοῦν οὐρανίσκον, καὶ καθίσας ὑπ' αὐτῷ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς φίλους, τὸν μὲν Δείναρχον εὐθύς ἐκ προσόδου λαβεῖν ἐκέλευσε καὶ στρεβλώσαντας ἀποκτεῖναι, τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἀπέδωκε λόγον.

Phoc 33 9 ὥς δὲ θόρυβον καὶ κραυγὴν ἐποιοῦν, ἀντικατηγοροῦντες ἀλλήλων ἐν τῷ συνεδρίῳ, καὶ προσελθὼν ὁ Ἀγνωνίδης εἶπεν „ἅπαντας ἡμᾶς εἰς μίαν ἐμβαλόντες γαλεάγραν Ἀθηναίοις ἀναπέμψατε λόγον ὑφέζοντας,“ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐγέλασεν, οἱ δὲ περιεστῶτες τῷ συνεδρίῳ Μακεδόνες καὶ ξένοι σχολὴν ἄγοντες ἐπεθύμουν ἀκούειν, καὶ τοὺς πρέσβεις παρεκάλουν ἀπὸ νενύματος ένταῦθα ποιεῖσθαι τὴν κατηγορίαν. ἦν δ' οὐδὲν ἴσον, ἀλλὰ τῷ μὲν Φωκίῳ πολλὰκίς ἀντέκρουσεν ὁ Πολυπέρχων λέγοντι, μέχρι οὗ τῇ βακτηρίᾳ πατάξας τὴν γῆν ἀπέστη καὶ κατεσιώπησεν. ^[5]

Phoc 33 11 Ἠγήμονος δὲ φήσαντος ὅτι μάρτυς αὐτῷ τῆς πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίας Πολυπέρχων ἐστί, καὶ τοῦ Πολυπέρχοντος ἀποκριναμένου πρὸς ὀργὴν „παῦσαί μου πρὸς τὸν βασιλέα καταψευδόμενος,“ ἀναπηδήσας ὁ βασιλεὺς ὥρμησε λόγχῃ τὸν Ἠγήμονα πατάξαι.

Phoc 33 12 ταχὺ δὲ τοῦ Πολυπέρχοντος περιλαβόντος αὐτόν, οὕτω διελύθη τὸ συνέδριον. Τὸν δὲ Φωκίωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ φυλακῆς περισχούσης, ὅσοι τῶν ἐταίρων ἔτυχον οὐκ ἐγγὺς ἐστῶτες, ὥς τοῦτ' εἶδον ἐγκαλυψάμενοι καὶ διαφυγόντες ἐσώθησαν.

Phoc 34 2 ἐκείνους δὲ Κλεῖτος εἰς Ἀθήνας ἀνῆγε, λόγῳ μὲν κριθησομένους, ἔργῳ δ' ἀποθανεῖν κατακεκριμένους.

Phoc 34 3 καὶ προσῆν τὸ σχῆμα τῇ κοιμῇ λυπηρόν, ἐφ' ἀμάξαις κομιζομένων αὐτῶν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πρὸς τὸ θέατρον· ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς προσαγαγὼν ὁ Κλεῖτος συνεῖχεν, ἄχρι οὗ τὴν ἐκκλησίαν ἐπλήρωσαν οἱ ἄρχοντες, οὐ δοῦλον, οὐ ξένον, οὐκ ἄτιμον ἀποκρίναντες, ἀλλὰ πᾶσι καὶ πάσαις ἀναπεπταμένον τὸ βῆμα καὶ τὸ θέατρον παρασχόντες. ^[5]

Phoc 34 4 ἐπεὶ δ' ἦ τ' ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως ἀνεγνώσθη, λέγοντος αὐτῷ μὲν ἐγνώσθαι προδότας γεγονέναι τοὺς ἄνδρας, ἐκείνοις δὲ διδόναι τὴν κρίσιν, ἐλευθέρους τε δὴ καὶ αὐτονόμοις οὔσι, καὶ τοὺς ἄνδρας ὁ Κλεῖτος εἰσήγαγεν, οἱ μὲν βέλτιστοι τῶν πολιτῶν ὀφθέντος τοῦ Φωκίωνος ἐνεκαλύψαντο καὶ κάτω κύψαντες ἐδάκρυον, εἷς δ' ἀναστὰς ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὅτι, τηλικαύτην κρίσιν ἐγκεχειρικότος τῷ δήμῳ τοῦ βασιλέως, καλῶς ἔχει τοὺς δούλους καὶ τοὺς ξένους ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

Phoc 34 6 οὐκ ἀνασχομένων δὲ τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἀνακραγόντων βάλλειν τοὺς ὀλιγαρχικοὺς καὶ μισοδήμους, ἄλλος μὲν οὐδεὶς ὑπὲρ τοῦ Φωκίωνος ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, αὐτὸς δὲ χαλεπῶς καὶ μόλις ἐξάκουσθεῖς, „πότερον“ εἶπεν „ἀδίκως ἢ δικαίως ἀποκτεῖναι βούλεσθ' ἡμᾶς;“ ἀποκριναμένων δὲ τινῶν ὅτι δικαίως, „καὶ τοῦτ'“ ἔφη „πῶς γνώσεσθε μὴ ἀκούσαντες;“ ἐπεὶ δ' οὐθὲν μᾶλλον ἤκουον, ἐγγυτέρω προσελθὼν, „ἐγὼ μὲν“ εἶπεν „ἀδικεῖν ὁμολογῶ, καὶ θανάτου τιμῶμαι τὰ πεπολιτευμέν' ἐμαυτῷ· τούτους δ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι διὰ τί ἀποκτενεῖτε μὴδὲν ἀδικοῦντας;“ ἀποκριναμένων δὲ πολλῶν „ὅτι σοὶ φίλοι εἰσίν,“ ὁ μὲν Φωκίων ἀποστὰς ἡσυχίαν ἤγεν, ὁ δ' Ἀγνωνίδης ψήφισμα γεγραμμένον ἔχων ἀνέγνω, καθ' ὃ τὸν δῆμον ἔδει χειροτονεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν εἰ δοκοῦσιν ἀδικεῖν, τοὺς δ' ἄνδρας ἂν καταχειροτονηθῶσιν ἀποθνήσκειν. ^[5]

Phoc 35 1 Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, ἤξiouν τινὲς προσγράφειν ὅπως καὶ στρεβλωθεὶς Φωκίων ἀποθάνοι, καὶ τὸν τροχὸν εἰσφέρειν καὶ τοὺς ὑπρέτας καλεῖν προσέταττον.

Phoc 35 2 ὁ δ' Ἀγνωνίδης καὶ τὸν Κλεῖτον ὀρῶν δυσχεραίνοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα βαρβαρικὸν εἶναι καὶ μιαρὸν ἡγούμενος, „ὅταν“ ἔφη „Καλλιμέδοντα τὸν μαστιγίαν λάβωμεν ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, στρεβλώσομεν· περὶ δὲ Φωκίωνος οὐδὲν ἐγὼ γράφω τοιοῦτον.

Phoc 35 3 “ένταῦθα τῶν ἐπιεικῶν τις ὑπεφώνησεν· „ὀρθῶς γε σὺ ποιῶν· ἂν γὰρ Φωκίωνα βασανίσωμεν, σὲ τί ποιήσομεν;“ ἐπικυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος καὶ τῆς χειροτονίας ἀποδοθείσης, οὐδεὶς

καθήμενος, ἀλλὰ πάντες ἐξαναστάντες, οἱ δὲ πλεῖστοι καὶ στεφανωσάμενοι, κατεχειροτόνησαν αὐτῶν θάνατον.

- Phoc 35 5 ἦσαν δὲ σὺν τῷ Φωκίῳ Νικοκλῆς Θούδιππος Ἡγήμων Πυθοκλῆς Δημητρίου δὲ τοῦ Φαληρέως καὶ Καλλιμέδοντος καὶ Χαρικλέους καὶ τινῶν ἄλλων ἀπόντων κατεψηφίσθη θάνατος. Ὡς οὖν διαλύσαντες τὴν ἐκκλησίαν ἦγον εἰς τὸ δεσμωτήριον τοὺς ἄνδρας, οἱ μὲν ἄλλοι, περιπλεκομένων τῶν φίλων αὐτοῖς καὶ οἰκείων, ὀδυρόμενοι καὶ καταθρηνοῦντες ἐβάδιζον, τὸ δὲ Φωκίῳ πρόσωπον οἶον ὅτε στρατηγῶν ἀπ' ἐκκλησίας προϋπέμπετο βλέποντες, ἐθαύμαζον τὴν ἀπάθειαν καὶ μεγαλοψυχίαν τοῦ ἀνδρός.
- Phoc 36 2 οἱ δ' ἐχθροὶ κακῶς ἔλεγον παρατρέχοντες, εἷς δὲ καὶ προσέπτυσεν ἐξ ἐναντίας προσελθὼν. ὅτε καὶ τὸν Φωκίῳ λέγεται βλέψαντα πρὸς τοὺς ἄρχοντας εἰπεῖν· „οὐ παύσει τις ἀσχημονοῦντα τοῦτον;“ ἐπεὶ δὲ Θούδιππος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ γενόμενος, καὶ τὸ κώνειον ὀρῶν τριβόμενον, ἡγανάκτει καὶ κατέκλειε τὴν συμφορὰν, ὥς οὐ προσηκόντως τῷ Φωκίῳ συναπολλύμενος, „εἴτ' οὐκ ἀγαπᾷς“ εἶπεν „ὅτι μετὰ Φωκίῳ ἀποθνήσκεις;“ ἐρομένου δὲ τινος τῶν φίλων εἶτι πρὸς Φῶκον λέγει τὸν υἱόν, „πάνυ μὲν οὖν“ ἔφη, „λέγω μὴ μνησικακεῖν Ἀθηναίοις.
- Phoc 36 5 “ τοῦ δὲ Νικοκλέους, ὃς ἦν αὐτῷ πιστότατος τῶν φίλων, παρακαλοῦντος ὅπως αὐτὸν ἑάσῃ τὸ φάρμακον πιεῖν πρότερον, „βαρὺ μὲν“ εἶπεν „ὦ Νικόκλεις ἐμοὶ τὸ αἶτημα καὶ λυπηρόν, ἐπεὶ δ' οὐδ' ἄλλ' οὐδέποτε σοι παρὰ τὸν βίον οὐδὲν ἡχαρίστησα, καὶ τοῦτο συγχωρῶ.
- Phoc 36 6 “ πεπωκότων δ' ἤδη πάντων, τὸ φάρμακον ἐπέλιπε, καὶ ὁ δημόσιος οὐκ ἔφη τρίψειν ἕτερον, εἰ μὴ λάβοι δώδεκα δραχμάς, ὅσου τὴν ὀλκὴν ὠνεῖται.
- Phoc 36 7 χρόνου δ' ἄλλ' γενομένου καὶ διατριβῆς, ὁ Φωκίῳ καλέσας τινὰ τῶν φίλων καὶ εἰπὼν, „εἰ μὴδ' ἀποθανεῖν Ἀθήνησι δωρεὰν ἔστιν“, ἐκέλευε τῷ ἀνθρώπῳ δοῦναι τὸ κεράτιον. Ἦν δ' ἡμέρα μηνὸς Μουνυχιῶνος ἐνάτη ἐπὶ δέκα, καὶ τῷ Διὶ τὴν πομπὴν πέμποντες οἱ ἱππεῖς παρεξήσαν· ὧν οἱ μὲν ἀφείλοντο τοὺς στεφάνους, οἱ δὲ πρὸς τὰς θύρας δεδακρυμένοι τῆς εἰρκτῆς ἀπέβλεψαν.
- Phoc 37 2 ἐφάνη δὲ τοῖς μὴ παντάπασιν ὡμοῖς καὶ διεφθαρμένοις ὑπ' ὀργῆς καὶ φθόνου τὴν ψυχὴν ἀνοσιώτατον γεγονέναι τὸ μὴδ' ἐπισχεῖν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μὴδὲ καθαρεῦσαι δημοσίου φόνου τὴν πόλιν ἐορτάζουσιν. Οὐ μὴν ἄλλ' ὥσπερ ἐνδεέστερον ἡγωνισμένοις τοῖς ἐχθροῖς ἔδοξε καὶ τὸ σῶμα τοῦ Φωκίῳ ἐξορίσαι, καὶ μὴδὲ πῦρ ἐναῦσαι μὴδένα πρὸς τὴν ταφὴν Ἀθηναίων.
- Phoc 37 4 διὸ φίλος μὲν οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἄψασθαι τοῦ σώματος, Κωνωπίων δὲ τις, ὑπουργεῖν εἰθισμένος τὰ τοιαῦτα μισθοῦ, κομισθέντα τὸν νεκρὸν ὑπὲρ τὴν Ἑλευσίνα πῦρ λαβὼν ἐκ τῆς Μεγαρικῆς ἔκαυσεν.
- Phoc 37 5 ἡ δὲ [Μεγαρικῇ] γυνὴ παροῦσα μετὰ τῶν θεραπαίνιδων, ἔχωσε μὲν αὐτόθι χῶμα κενὸν καὶ κατέσπεισεν, ἐνθεμένη δὲ τῷ κόλπῳ τὰ ὀστέα καὶ κομίσασα νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν, κατῶρυξε παρὰ τὴν ἐστίαν, εἰποῦσα· „σοὶ ὦ φίλη ἐστὶ παρακατατίθεμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ λείψανα· σὺ δ' αὐτὰ τοῖς πατρώοις ἀπόδος ἡρίοις, ὅταν Ἀθηναῖοι σωφρονήσωσι.“ Καὶ μέντοι χρόνου βραχείος διαγενομένου, καὶ τῶν πραγμάτων διδασκόντων οἷον ἐπιστάτην καὶ φύλακα σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ὁ δῆμος ἀπώλεσεν, ἀνδριάντα μὲν αὐτοῦ χαλκοῦν ἔστησαν, ἔθαψαν δὲ δημοσίοις τέλεσι τὰ ὀστέα. [5]
- Phoc 38 2 τῶν δὲ κατηγορῶν Ἀγνωνίδην μὲν αὐτοὶ θάνατον καταχειροτονήσαντες ἀπέκτειναν, Ἐπίκουρον δὲ καὶ Δημόφιλον ἀποδράντας ἐκ τῆς πόλεως ἀνευρών ὁ τοῦ Φωκίῳ υἱὸς ἐτιμωρήσατο. Τοῦτον οὔτε τᾶλλα σπουδαῖον ἄνδρα γενέσθαι φασί, καὶ παιδίσκης ἐρῶντα παρὰ πορνοβοσκῷ τρεφομένης κατὰ τύχην Θεοδώρῳ τῷ ἀθέῳ παραγενέσθαι, λόγον ἐν Λυκείῳ

διαλεγομένῳ τοιοῦτον· „εἰ τὸ φίλον λύσασθαι μὴ αἰσχρὸν ἐστίν, οὐδὲ τὸ φίλην· ὁμοίως <δ’>
εἰ [δὲ] μὴ τὸ ἑταῖρον, οὐδὲ τὸ ἑταίραν.

Phoc 38 4 “ θέμενον οὖν ἑαυτῷ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τὸν λόγον ὡς εὔ ἔχοντα, λύσασθαι τὴν ἑταίραν. Ἀλλὰ
τὰ μὲν περὶ Φωκίωνα πραχθέντα τῶν περὶ Σωκράτην πάλιν ἀνέμνησε τοὺς Ἕλληνας, ὡς
ὁμοιοτάτης ἐκείνῃ τῆς ἀμαρτίας τύτης καὶ δυστυχίας τῇ πόλει γενομένης.